

Finansudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende den af statsrevisorerne afgivne endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 2004. (Beslutningsforslag nr. B 141).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forhandling om redegørelse nr. R 13: Transport- og energiministerens energipolitiske redegørelse af 19/4 2006.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).

(Redegørelsen anmeldt 19/4 2006. Redegørelsen givet 19/4 2006. Meddelelse om forhandling 19/4 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

2) Forespørgsel nr. F 42:

Forespørgsel til transport- og energiministeren:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens fremtidige energipolitiske initiativer set i lyset af den energipolitiske redegørelse?«

Af Lars Christian Lilleholt (V), Torben Hansen (S), Tina Petersen (DF), Charlotte Dyremose (KF), Martin Lidegaard (RV), Anne Grete Holmsgaard (SF) og Per Clausen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 4/4 2006. Fremme af forespørgslen vedtaget 18/4 2006).

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 23. maj 2006.

Jeg giver ordet til ordføreren for forespørgeren, hr. Lars Christian Lilleholt, for begrundelse.

Begrundelse

Lars Christian Lilleholt (V):

Energipolitikken er i fokus både nationalt og internationalt. Der er mange spørgsmål på den energipolitiske dagsorden. Det fremgår med al tydelighed af den energipolitiske redegørelse, som danner grundlag for dagens debat.

Energien spiller en stadig større rolle i vores samfund. Det skyldes ikke mindst stigende oliepriser, herunder afhængigheden af olieforsyninger fra politisk ustabile områder. Hvordan ruster vi Danmark til bedst at klare sig i den situation og med de udfordringer?

Der er bred enighed i Folketinget om energipolitikken. Der kan indimellem være uenighed om detaljer, og i hvilken retning man mere præcist skal gå, men når det kommer til de overordnede linjer, så er der heldigvis bred enighed.

Der er mange spørgsmål oppe: satsning på vedvarende energi, energibesparelser, forskning, teknologi osv. Der er mange spørgsmål, som jeg regner med vil indgå i dagens debat. Vi ser frem til debatten.

Besvarelse

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Først vil jeg gerne sige tak til partierne for forespørgslen.

Forespørgselsdebatten kommer på et tidspunkt, hvor forligskredsen fra 29. marts-aftalen er godt i gang med forhandlingerne om opfølgning på regeringens »Energistrategi 2025«. Samtidig har det seneste energipolitiske år været særdeles begivenhedsrigt også på den internationale scene, og derfor ser jeg meget frem til debatten i dag. Jeg har faktisk glædet mig meget til den.

Kl. 10.05

Energipolitikken må i stadig stigende omfang ses i en international sammenhæng. Det globale energiforbrug er stigende. Det medfører stigende pres på de globale ressourcer og er medvirkende til de aktuelle prisstigninger på olie og gas. Hvis der ikke handles globalt, vil verdens energiforbrug ifølge Det internationale Energiagentur i 2030 være 50 pct. højere end i dag. Det vil være et problem for forsyningssikkerheden, for økonomien og ikke mindst for miljøet.

Det er derfor også naturligt, at energiområdet i øjeblikket oplever meget stor opmærksomhed, også internationalt, og efterhånden er blevet en fast bestanddel af dagsordenen hos verdens ledere, når de mødes.

Det gælder også i EU. På topmødet i marts gav EU's stats- og regeringschefer startskuddet til et stærkere samarbejde om energipolitikken i EU, og Europa-Kommissionen fremlagde en grøn bog om styrkelse af EU's energipolitik, der

på mange områder er ganske ambitiøs. Dermed er der skabt et godt grundlag for diskussioner om både de store linjer og om de konkrete udfordringer i EU's energipolitik i de kommende år.

I første omgang skal landene diskutere grønbogen. Derefter vil Kommissionen udarbejde en såkaldt strategisk energiredegørelse, som vi venter allerede sidst på året eller måske i begyndelsen af 2007. Om alt går vel, kan EU-topmødet næste år vedtage nye konkrete initiativer, og det er der brug for.

EU-landenes egen olie- og gasproduktion forventes at toppe inden for de næste årtier, og hvis ikke der handles nu, må vi forvente, at EU-landene om 25 år skal dække over 90 pct. af deres olieforbrug og over 80 pct. af deres gasforbrug ved import.

Siden 1997 har Danmark samlet set været selvforsynende med energi. Med Nordsøaftalen fra 2003 er der etableret langsigtede rammer for udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen og sikret, at staten får en væsentlig del af overskuddet. I 2005 forventer vi således, at staten vil få indtægter på 24 mia. kr. eller svarende til omkring 60 pct. af overskuddet. Energistyrelsens seneste langsigtede vurdering er, at olie- og gasproduktionen, i hvert fald i de næste 30-40 år, fortsat vil spille en væsentlig rolle for den danske samfundsøkonomi.

Danmark er på nuværende tidspunkt nettoeksportør af olie og gas, men dansk økonomi som helhed skal også i fremtiden have en høj grad af robusthed over for et ustabil internationalt marked.

Olieprisen er i de seneste 2 år fordoblet og har det seneste år holdt sig over 50 dollar pr. tønde. I denne måned har den været helt oppe på 70 dollar pr. tønde, dog har det glædet mig, at den nu er faldet tre gange i træk inden for en kort periode, og dette sammen med en faldende dollar-kurs har i hvert fald givet et betragteligt fald i benzinpriserne allerede. Vi håber, det holder ved.

Særlig i Europa har de høje oliepriser også medført væsentlig højere priser på gas.

De globale klimaforandringer er også en stor udfordring, og her er energisektoren en nøglesektor, fordi det er herfra, at hovedparten af den menneskeskabte CO₂ udledes.

I forbindelse med EU's system for CO₂-kvotehandling arbejder regeringen på den såkaldte nationale allokeringsplan, som er en plan for tildelelse af kvoter til energivirksomheder og industri

i perioden 2008-2012. Planen skal samlet vise, hvordan vi vil leve op til Danmarks klimaforpligtelser i 2008-2012. Jeg kan desværre endnu ikke løfte sløret for indholdet af planen, som miljøministeren senere vil sende i høring.

Udviklingen på det globale energimarked skaber nye afsætningsmuligheder for danske virksomheder.

Dansk Energiteknologi har et godt udgangspunkt for at fastholde sin position på det globale marked og herigennem bidrage til vækst og beskæftigelse.

De nyeste tal for eksporten af energiteknologi – de er lige kommet – viser en fortsat stor vækst, og eksporten beløber sig nu til 39 mia. kr. for 2005 mod 32 mia. kr. i 2004; ganske imponerende. Til sammenligning, og det er kun, for at man skal have perspektiv i det, var den danske svineeksport i 2005 på 22 mia. kr., og jeg er personligt overbevist om, at eksporten af energiteknologi om få år vil komme op på 50 mia. kr. eller mere. Vi er i en meget sund udvikling.

Men den globale udvikling medfører også markant stigende konkurrence, og det er derfor nødvendigt med en styrket og målrettet indsats, ikke mindst inden for demonstration af nye teknologier.

Kl. 10.10

Samtidig ønsker regeringen i stigende grad at inddrage erhvervslivet ved tilrettelæggelsen og udmøntningen af målrettet forsknings- og udviklingsindsats af energiteknologier, ligesom erhvervslivet og ikke mindst de store aktører også selv skal bidrage med kapital.

Allerede i dag bruger vi ca. 350 millioner offentlige kroner om året til energiforskning, og det er en indsats, som absolut tåler sammenligning med vore nabolande. Herudover har regeringen afsat 60 mio. kr. i 3 år fra 2006 til gennemførelse af en forsøgsordning for anvendelse af biodiesel for at opnå praktisk erfaring, som kan indgå i de videre overvejelser på brændstofområdet.

For yderligere at accelerere udviklingen af biobrændstoffer har regeringen netop i går offentliggjort beslutningen om, at der i forbindelse med efterårets udmøntning af globaliseringsreserven søges afsat 200 mio. kr. over 4 år til et udviklingsprogram for de såkaldte andengenerationsbiobrændstoffer.

Disse midler skal suppleres af private investorer og virksomheder, så der kan blive tale om endnu større beløb, betydeligt større beløb, til fremme af denne udvikling, og jeg har i den for-

bindelse glædet mig over at se DONG's positive udmelding i går.

Med dette initiativ understøtter regeringen konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 23. og 24. marts i år om at yde den størst mulige støtte til forskning inden for udvikling af andengenerationsbiobrændstoffer. Det er altså Det Europæiske Råds mødes opfordring.

Danmark har et velfungerende elmarked. Danmark har fuldt ud implementeret EU's eldirektiv, og vi ligger i front, hvad angår liberalisering af elsektoren i EU. Samtidig er sektoren i gang med omfattende strukturtilpasninger. De er hjulpet på vej af de politiske aftaler fra marts 2004 og ventes at føre til en fortsat konsolidering på både produktions- og forsynings siden.

I forbindelse med præsentationen af »Energi-strategi 2025« fremlagde regeringen en handlingsplan for den fremtidige elinfrastruktur. Energinet Danmark har i forlængelse heraf søgt om tilladelse til at etablere en elektronisk forbindelse over Storebælt, eller rettere sagt under Storebælt, til idriftsættelse 2010.

Fjernvarmesektoren forsyner over halvdelen af danske husstande med varme og spiller dermed en afgørende rolle i energiforsyningen. Regeringen vil i 2006 i samarbejde med fjernvarmesektoren tage initiativ til at afdække, hvordan der bedst sikres en løbende effektivisering af selskabernes drift, så forbrugerne kan få de lavest mulige varmepriser.

Regeringen forventer en væsentlig øget anvendelse af vedvarende energi i de kommende årtier. Udviklingen fremmes bedst og mest omkostningseffektivt med en markedsorienteret udbygning, men rammerne herfor skal være i orden. Der er derfor iværksat flere initiativer, bl.a. bliver mulighed for placering af nye vindkraftanlæg, både til havs og på land, afdækket. Desuden bliver elnettet forstærket, så det kan håndtere de kommende havvindmølleparker.

I 2005 blev udbuddet af en havvindmøllepark ved Horns Rev afgjort, og en vinder af udbuddet ved Rødsand blev valgt sidst i april i år, så i 2009 og 2010 vil de nye havmølleparker på i alt 400 MW kunne være i drift. Det betyder sådan i runde tal, at de to vindmølleparker årligt vil kunne forsyne ca. 400.000 husstande med elektricitet, så der er altså tale om en meget, meget betydelig forøgelse.

Bindende målsætninger for vindenergi eller for vedvarende energi er ikke regeringens politik. Det fører ikke til konkurrencedygtige priser, hvis udbygningen skal ramme et bestemt mål,

uanset om olieprisen og CO₂-prisen er høj eller lav, og uafhængigt af, hvordan teknologierne udvikler sig. Det er ikke sundt fornuft.

Det er muligt, at det til gengæld kan være hensigtsmæssigt – det har jeg noteret mig at flere af ordførerne har været enige i – at udvikle en form for pejlemærker for at måle udviklingen op imod, hvad der sker under forskellige forudsætninger, men lad os vende tilbage til det i forbindelse med de drøftelser, vi allerede har indledt i en ordentlig tone, om opfølgningen af energistrategien.

Biomasse og særlig biobrændstoffer har stået højt på den energipolitiske dagsorden i de seneste måneder, det man kan vist roligt sige. Debatten kunne let give det indtryk, at Danmark er bagud på dette område. Det er ikke rigtigt. Vi er ikke blot rigtig godt med, vi er faktisk med helt fremme. Danmark har mere end tredoblet biomassens andel af energiforsyningen siden 1980. I 2005 udgjorde biomassen således 11 pct. af den samlede energiforsyning i Danmark, og Danmark ligger betragteligt over EU's gennemsnit, som er på 4 pct. Det er i virkeligheden altså ganske imponerende.

Kl. 10.15

På transportområdet ser regeringen væsentlige perspektiver i biobrændstoffer på lidt længere sigt. Det vil i de kommende årtier kunne bidrage til at reducere transportsektorens olieforbrug og dermed bidrage til at forbedre den langsigtede forsyningssikkerhed. Jeg ønsker, som jeg har været inde på, at det skal ske med de såkaldte andengenerationsbiobrændstoffer, fordi det er langt den bedste løsning, at brændstofferne produceres med anvendelse af affald og restprodukter. Det er at foretrække frem for de nuværende teknologier, hvor man kommer fødevarer i benzintanken.

Det kan godt være, og jeg tror i øvrigt selv på, at vi inden for en overskuelig fremtid vil opleve første generation på markedet. Det tror jeg er en naturlig udvikling, men fremtiden er utvivlsomt andengenerationsbiobrændstoffer. Og som jeg også har nævnt tidligere, ønsker regeringen at styrke denne udvikling, og jeg har derfor anmodet om, at den arbejdsgruppe, som vi har nedsat i forbindelse med finanslovsforliget for 2006, fremskynder sit arbejde, så vi kan komme videre med arbejdet, herunder med den konkrete udmøntning af de omtalte 200 mio. kr. til udvikling af andengenerationsteknologi.

I Danmark har vi en god tradition for at lægge stor vægt på energibesparelser. Det samlede

endelige energiforbrug eksklusiv transport var i 2004 godt 3 pct. lavere end forbruget i 1980. Det er faktisk imponerende. I samme periode er bruttonationalproduktet i faste priser steget med hele 55 pct.

Selv om det i sig selv er utrolig positivt, er der dog meget mere at hente på besparelsessiden, det er et bredt flertal i Folketinget enige om. Der er derfor fortsat behov for en ambitiøs energispareindsats, og derfor indgik regeringen sidste år, som jeg omtalte, et bredt forlig, som betyder, at der skal gennemføres en øget indsats vedrørende energibesparelser svarende til 1,7 pct. af forbruget pr. år i perioden 2006-2013. Det er en målsætning, der vil noget, men vi er enige om den, og det er jeg glad for.

Også på det internationale plan er der fokus på energibesparelser. Europa-Kommissionen fremlagde i juni 2005 en grøn bog om energieffektivisering, som her til efteråret følges op af en mere konkret handlingsplan. Det ser jeg frem til.

Det var så nogle hovedtræk i den energipolitiske situation. Jeg kan i øvrigt henvise til den skriftlige redegørelse, som jeg har sendt til Folketinget, og jeg ser frem til et fortsat godt samarbejde med Folketingets partier og til en god og konstruktiv debat. Det siger jeg, samtidig med at jeg udtrykker håbet om et bredt forlig om »Energistrategi 2025«.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til transport- og energiministeren, og vi går nu til forhandlingen. Vores første ordfører er hr. Lars Christian Lilleholt.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Debatten i dag vil jo nok være noget præget af, at vi står midt i forhandlinger om den fremtidige energistrategi. Det er også baggrunden for, at jeg på vegne af Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og SF kan fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager Energipolitisk Redegørelse 2006 til efterretning og noterer sig med tilfredshed, at de politiske drøftelser om opfølgning på

regeringens »Energistrategi 2025« er godt i gang.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 76).

Jeg synes, at forhandlingerne er godt i gang. Regeringen præsenterede sidste år sit udspil til den fremtidige energistrategi, og jeg håber på, at en række af Folketingets øvrige partier vil komme med gode indspil til den fremtidige energistrategi, således at vi forhåbentlig kan samle et bredt flertal om en fremtidig strategi.

Der har været tradition i mere end 30 år for brede aftaler på energiområdet, og vi har i Venstre en forventning om, at også de kommende 20 års energipolitik bliver præget af brede energipolitiske aftaler. Det er fornuftigt, det giver sikkerhed for investeringer, og det giver muligheder for, at de mennesker, der skal investere, også ved, inden for hvilke rammer de skal og kan investere.

Kl. 10.20

Udgangspunktet for regeringens energistrategi er, at det er markedet, der skal spille en større rolle på energiområdet. Det gælder f.eks. i spørgsmålet om, hvor meget den vedvarende energi skal fylde i den fremtidige energiforsyning i Danmark – desto højere oliepris, desto mere vedvarende energi bliver der plads til i den danske energiforsyning. Danmark ligger i dag i toppen med hensyn til andel af vedvarende energi i vores energiforsyning. Dertil kommer, at vedvarende energi heldigvis i kraft af forskning og udvikling bliver mere og mere konkurrencedygtig. De vindmøller, vi i dag opstiller, er langt mere effektive end de møller, der blev opstillet for 10-15 år siden. Regeringen har regnet sig frem til, at med en fortsat høj oliepris, ja, så vil den vedvarende energi udgøre 80 pct. i 2025. Men falder olieprisen igen, er det også klart, at så vil den vedvarende energi stadig væk udgøre en meget stor andel, men selvfølgelig en mindre andel end de 80 pct.

Der er både i regeringens energistrategi og i redegørelsen masser af tiltag, der vil være med til at sikre, at Danmark fortsat har en stabil og miljømæssig fornuftig energiforsyning.

Lad mig bare nævne et par enkelte ting, som der heldigvis også er bred enighed om. Det gælder elkablet under eller over Storebælt. Det vil være med til at sikre forsynings sikkerheden på elmarkedet, og det vil være med til, at der også kan indpasses mere vedvarende energi.

Vi vil styrke indsatsen vedrørende forskning i, udvikling og demonstration af ny og effektiv

teknologi på energiområdet. Energiområdet er rent faktisk et af de områder, hvor Danmark har en førerposition med hensyn til udvikling af nye produkter. Den position skal vi fastholde og udbygge i de kommende år. Siden midten af 1990'erne er eksporten af energiudstyr rent faktisk fordoblet, således at vi i 2005 havde en samlet eksport på næsten 40 mia. kr. Det er mere end svineeksporten. Vi skal også i forbindelse med den strategi, der skal lægges for de kommende 25 års energipolitik, sikre de bedst mulige rammer for at sikre den massive energieksport.

Vi skal også i en fremtidig strategi sikre, at der bliver plads til alternative brændstoffer på transportområdet. Flydende biobrændstoffer er et af de områder, hvor vi står stærkt i Danmark med hensyn til forskning og udvikling. Derfor hilser vi også med tilfredshed i Venstre, at regeringen over de kommende 4 år afsætter 200 mio. kr. til forskning og demonstration af biobrændstoffer.

Energiområdet er spændende. Det er et helt centralt tandhjul i et moderne samfund. Vi skal i de kommende måneder have skruet en energi-strategi sammen for de kommende 20 års danske energipolitik. Debatten i dag er et godt indspil til den strategi og den politik, der skal lægges for de kommende 20 års danske energipolitik.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er flere medlemmer, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det drejer sig om hr. Per Clausen, hr. Kim Mortensen, hr. Martin Lidegaard og hr. Torben Hansen. Jeg giver først ordet til hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare starte med at sige til hr. Lars Christian Lilleholt, at jeg da er meget glad for, at Venstre tilsyneladende stadig væk støtter regeringens kloge politik vedrørende biobrændsel med at satse på anden generation og ikke satse på første generation. Det er jeg meget glad for.

Så til det, der er mit spørgsmål. Vi blev i går præsenteret for et energiscenarie, som er et resultat af snart to års arbejde i Teknologirådet, hvor både eksperter og politikere har været involveret endnu bredere end i disse forhandlinger, der går godt. Der er man nået frem til et sce-

narie, hvor man snakker om, at det vil være muligt at reducere afhængigheden af olie og også CO₂-udledningen til det halve inden 2025.

Jeg vil gerne starte med at spørge hr. Lars Christian Lilleholt, om han er enig i, at det ville være en god målsætning for de gode forhandlinger, der foregår nu.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er et meget spændende arbejde, der er foregået, og vi har fulgt det med stor interesse i Venstre. Jeg vil også godt sige, at det kombinations-scenarie, som Teknologirådet har lagt op til, og som fremtidspanelet er blevet præsenteret for, indeholder mange spændende scenarier for fremtiden, og jeg er overbevist om, at det vil indgå i de forhandlinger, vi i øjeblikket har om den fremtidige energistrategi.

Jeg forventer også, at vi i fremtiden vil have en energipolitik i Danmark, hvor vi spiller på flere muligheder.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Der er flere allerede, der har givet udtryk for, at de ser frem til en spændende debat, og jeg tror, de har ret. Det bliver en fantastisk spændende debat, hvor den ene ordfører efter den anden vil forsøge at undgå at svare konkret på spørgsmål. Om det skyldes emnet eller de velfungerende og gode forhandlinger, skal jeg ikke kunne svare på.

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til hr. Lars Christian Lilleholt bare i en lidt anden udgave: Er hr. Lars Christian Lilleholt enig i, at det kombiscenarie, som vil føre til en halvering af vores olieafhængighed og en halvering af vores CO₂-udslip, er økonomisk og teknisk realiserbart, og at det udelukkende handler om politisk vilje, om det bliver til noget?

Det andet spørgsmål er: Har hr. Lars Christian Lilleholt den vilje?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg vil sige det sådan, at det vil kræve nærmere beregninger og nærmere analyser. Det er klart, at det arbejde, der er foregået i Teknologirådet og i fremtidspanelet om den fremtidige energipolitik og scenariemulighederne for fremtiden, drejer sig om meget foreløbige beregninger. Men jeg synes, at det er spændende, og jeg synes, at

det er et godt indspil til vores fortsatte forhandlinger.

Jeg er også sikker på, at på en række områder vil det her scenarie og også den politik, vi lægger, føre til mindre afhængighed af olie fra politisk ustabile områder og til et lavere CO₂-forbrug.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Den næste er hr. Kim Mortensen.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Nu kunne det jo godt i den her debat, hvor vi alle sammen er enige her ved indgangen til de meget konstruktive forhandlinger, vi så er i gang med, lyde, som om det er sådan noget oppositionspolitisk hele tiden at sige: Jamen vi synes, at der godt kunne være lidt mere fart på regeringen, der kunne godt være lidt mere offervilje, der kunne godt være lidt mere investeringsvilje, specielt når vi sådan snakker om hele forskningsdelen, altså når vi snakker om at prøve at udvikle nogle af de nye alternative energiformer.

Spørgsmålet er: Når nu det ikke kun er oppositionspartierne, men tilsyneladende også brede dele af det danske erhvervsliv og store dele af landbruget, der efterlyser noget mere handlekraft, noget mere offervilje, og en mere fremadrettet energipolitik fra regeringens side, gør det så indtryk på Venstres ordfører, og vil Venstre bruge det til i forhandlingerne at være med til at presse på, for at der kommer mere økonomi til investeringer?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Der er masser af fart på. I går præsenterede regeringen et oplæg om biobrændstoffer vedrørende de kommende 4 år på 200 mio. kr. Der er blevet flere penge til forskning på energiområdet i de senere år. Og jeg er også sikker på, at i de forhandlinger, vi nu skal have om den fremtidige energistrategi, vil der komme fokus på spørgsmål om forskning og udvikling og også demonstration, som er helt afgørende for at sikre ikke mindst de erhvervsmæssige potentialer på energiområdet.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Nu kan man sige, at 50 mio. kr. om året i 4 år jo samlet set kommer til at give 200 mio. kr., men

det, der bliver talt om her, er jo ikke i den størrelsesorden. Der er brug for milliardinvesteringer, der er brug for at tage noget af det økonomiske overskud, vi har fra olien og gasaktiviteterne i Nordsøen, som bidrager til et meget stort overskud i dansk økonomi.

Spørgsmålet er, om Venstre vil være indstillet på, at vi er med til at tage af det overskud, vi har på nordsøproduktionen, og investere det i de forsknings- og udviklingsaktiviteter, der skal være.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi er indstillet på at gøre alt, hvad der er muligt for at finde flere penge til området. Men det er også klart, at det jo indgår i en prioritering af, hvad vi skal bruge penge på også på andre områder. Men vi er indstillet på i de forhandlinger, der bliver i de kommende måneder, at gøre, hvad vi kan for at få lagt en strategi med hensyn til forskning, udvikling og demonstration.

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Nu nævnte hr. Lars Christian Lilleholt som indledning, at der var bred enighed om dansk energipolitik. Jeg tror, det havde været mere præcist at sige, at der er brede aftaler, som dækker over nogle i og for sig ret store uenigheder. Jeg har da i hvert fald nogle gange fornemmelsen af, hvis jeg sådan skal tale i billeder, at regeringen triller af sted i en sæbekassebil skubbet af Dansk Folkeparti, mens nogle af os andre gerne ville køre i nogle motordrevne, energivenlige biler med lidt større fart på ude på landevejene.

Mit spørgsmål er i og for sig helt enkelt og måske lidt overraskende for hr. Lars Christian Lilleholt: Er hr. Lars Christian Lilleholt ligesom ministeren – nu citerer jeg – meget glad for den besparelsesaftale, vi har lavet, der indeholder de konkrete målsætninger om reduktioner i det samlede energiforbrug hvert år?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi bakker i Venstre hundrede procent op bag den aftale, der er indgået om energibesparelser. Vi synes, det var en meget, meget fornuftig aftale, vi er sikre på, at den også vil kunne gennemføres, og vi er også indstillet på løbende at følge op på den. Energibesparelser er et af de områder, hvor Danmark står umådelig stærkt. I EU

og internationalt er det et af de områder, hvor de kigger på os med misundelige blikke, og det skal de fortsætte med at gøre.

Jeg vil også godt sige, at vi lægger stor vægt på en fortsat bred enighed på energiområdet. Det har vi haft nu siden først i 1970'erne, hvor gassen blev ført i land, og jeg tror, det er fornuftigt, at vi vedtager tingene bredt på energiområdet. Det giver sikkerhed for de fremtidige investeringer på området.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne sige, at jeg også finder det helt afgørende, at vi får en bred enighed om dansk energipolitik i form af brede aftaler, men jeg tror, der er lidt uenighed.

Grunden til, at jeg stillede spørgsmålet om vores energispareaftale, er, at den netop indeholder helt konkrete målsætninger, ikke bare langsigtede, men årlige målsætninger. Måske kan hr. Lars Christian Lilleholt forklare mig det, som ministeren ikke har kunnet indtil nu. Hvorfor vil regeringen gerne have målsætninger på energispareaftalen, men ikke i forhold til vedvarende energi?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi skal have målsætninger der, hvor det kan svare sig, og hvor det er fornuftigt, og med hensyn til energibesparelser er vi enige om, at der kan det være fornuftigt at have helt konkrete mål, som vi også er indstillet på efterfølgende at realisere.

På andre områder, hvor vi mener at markedet skal spille en større rolle, og hvor vi ikke kender fremtiden så præcis, jamen der finder vi det mere fornuftigt at have nogle pejlemærker for, hvad det er for en udvikling, netop som ministeren redegjorde for i sin tale.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg vil gerne følge sporet fra hr. Martin Lidegaard, for det er jo en yderst relevant debat.

Vi har set på Det Europæiske Råds topmøde her den 23.-24. marts, at regeringen med statsministeren i spidsen har været med til at knæsette princippet om bindende målsætninger inden for VE og biomasse. Det vil man godt på europæisk plan, hvorfor vil man så ikke på nationalt plan?

I energistrategien på side 31 er der sat nogle forskellige scenarier op om, at hvis det er sådan, at oliepriserne holder sig på et moderat niveau og CO₂-kvotepriserne holder sig på et moderat niveau, vil der ikke være nogen udvikling med regeringens politik på VE. Synes hr. Lars Christian Lilleholt, at det er den rigtige måde at fremtidssikre dansk energiforsyning på, at fremtidssikre dansk produktion på og at fremtidssikre også vores miljø på? Synes hr. Lars Christian Lilleholt det?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Vi tror på, at markedet er godt til at styre udviklingen. Energiområdet har i mange år været meget præget af en meget stærk styring, måske næsten en planøkonomisk styring på nogle områder. Det vil vi gerne gøre en smule op med, og derfor vil vi gerne bringe mere markedsøkonomi ind i den måde, hvorpå vi agerer på energiområdet, også med hensyn til udviklingen af vedvarende energi, hvor vi tror på, at markedet er bedre til at bestemme udviklingen, end politikerne er.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er jo en ganske bemærkelsesværdig udtalelse, for nu har vi lige hørt hr. Lars Christian Lilleholt og også ministeren omtale, hvor fantastisk en succes dansk energipolitik har været. Man praler og bryster sig af det, som vi alle sammen er glade for: 39 mia. kr. i eksportindtægter i 2005 og en høj grad af selvforsyningsikkerhed inden for VE, og så siger man, at man skal væk fra det princip og over til et markedsprincip – udelukkende markedsprincip – på VE-området.

Ifølge regeringens egne beregninger vil det, hvis oliepriserne og CO₂-kvotepriserne holder sig nede, betyde en nuludvikling af vedvarende energi. Synes hr. Lars Christian Lilleholt, det er den rigtige måde at fremtidssikre det danske samfund på?

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg synes, hr. Torben Hansen fuldstændig overser, hvilken styrke vi har på energiområdet, hvor stærkt vi rent faktisk står i Danmark med hensyn til udviklingen af vedvarende energi, at op mod 25 pct. af elforsyningen i Danmark er baseret på vedvarende energi, at vi har masser

af biomasse i vores energiforsyning, og at vi rent faktisk er det land i Europa, der har den største andel af vedvarende energi i vores energiforsyning.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Hr. Lars Christian Lilleholt taler meget om at bruge markedsmekanismerne. Der synes jeg, der er en ting, det er interessant at få oplyst. Er hr. Lars Christian Lilleholt enig i, at der er nogle meget alvorlige markedsfejl, markedsskævheder på markedet? Den vedvarende energi betaler jo både sine miljøomkostninger og sine sundhedsomkostninger. Det gør den energiproduktion, der er baseret på fossile brændsler, altså på kul, olie og naturgas, ikke.

Anerkender hr. Lars Christian Lilleholt, at det er en skævvridning af markedet, som vi må arbejde med at få gjort op med, hvis vi for alvor skal kunne tale om, at vedvarende energi skal kunne konkurrere på markedsvilkår?

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg er indstillet på, at vi kigger på det her, også på, hvilke andre effekter der er af vedvarende energi. Fru Anne Grete Holmsgaard peger så ganske rigtigt på, at bl.a. vindenergi jo har nogle andre positive sider end det, vi blot kan se på de gølle regnskaber, og vi er også opmærksomme på, at den centralt producerede energi på kulkraftværker har nogle miljømæssige effekter. Alt det skal vi selvfølgelig kigge på, når vi lægger den fremtidige energipolitik.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det vil jeg gerne sige tak for. Det er et positivt signal fra Venstres ordfører.

Så har jeg et spørgsmål til. Ministeren sagde, at regeringen har afsat 200 mio. kr. over 4 år til forskning, udvikling og demonstration af andengenerationsbiobrændstoffer. Det er jeg selvfølgelig glad for, for det er i hvert tilfælde at sige ja til en del af det beslutningsforslag, SF har haft til første behandling her i salen. Men jeg vil gerne høre, om det er hr. Lars Christian Lilleholts holdning, at anvendelsen af de midler naturligvis skal ske gennem en forhandling med partierne.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg forventer da selvfølgelig, at Folketingets partier, når vi taler finanslov og andre ting, bliver inddraget i, hvordan midlerne i samfundet fordeles, og det gælder selvfølgelig også på energiområdet, hvor der her i Folketinget er mulighed for at stille spørgsmål og diskutere og forhandle også energipolitikken.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Kim Mortensen.

Kim Mortensen (S):

Jeg vil først gerne takke transport- og energiministeren for redegørelsen. Der står ikke så meget konkret i redegørelsen, så man kan sige, at det sådan er svært at pege på deciderede fejl. Det skulle da lige være den første linje, hvor »Energistrategi 2025« beskrives som en fremtidsorienteret energipolitik. Det er jeg nødt til at sige at vi har svært ved at få øje på.

Ikke mindst derfor er det jo godt, at transport- og energiministeren nu og i en god og konstruktiv tone har indledt forhandlinger med Folketingets partier om den fremtidige energipolitik og oven i købet, inden vi er kommet i gang med forhandlingerne, også har fundet vej til kassen i Finansministeriet. Heldigvis har der i mange år været en meget god og vigtig tradition for brede aftaler på energiområdet, en tradition, jeg her vil give Socialdemokratiets ord på at vi ønsker at fortsætte.

Energipolitikken har efterhånden overtaget rollen som en af de vigtigste nationale og internationale udfordringer, vi står over for. Energipolitik er også miljøpolitik, energipolitik er også sikkerhedspolitik, energipolitik er også økonomisk politik, og energipolitik er en af forudsætningerne for vores velfærdssamfund.

Derfor kan det også undre lidt, at regeringen er så langsom i optrækket og så lidt ambitiøs. I forbindelse med redegørelsesdebatten sidste år blev mange af diskussionerne parkeret, fordi regeringens energistrategi var på vej. Nu har vi haft energistrategien i 1 år, og vi venter på forhandlingerne, som lige er startet. Måske ministeren her senere under debatten kunne løfte lidt af sløret for de ambitioner, regeringen har på energiområdet, ambitioner, der hidtil ikke har været en del af i hvert fald energistrategien og redegørelsen, der nu er givet.

Socialdemokratiet ønsker en energistrategi med klare pejlemærker og med bindende målsætninger. Vi skal have en klar strategi for en massiv udbygning af vedvarende energi; vi skal sikre energiforskning, udvikling og demonstration; vi skal gøre trafikken miljørigtig og øge andelen af biobrændstoffer; vi skal sikre et fleksibelt og intelligent energiforbrug; vi skal fremme beskæftigelsen; vi skal have ærlige elpriser; vi skal effektivisere vores forbrug; og vi skal ikke mindst arbejde internationalt.

I dag nyder vi godt af olieeventyret i Nordsøen. Olieproduktionen i den danske del af Nordsøen er næsten 2½ gang større end det indlandske forbrug. Danmark er mere end selvforsynende med energi og har været det siden 1997, og staten tjener hvert år milliardbeløb på oliefelterne i Nordsøen til glæde for hele samfundet.

Samtidig er det en kendsgerning, at olieeventyret ikke varer evigt. Markedskræfterne alene kan hverken sikre den miljø- og klimamæssigt mest hensigtsmæssige energiforsyning eller garantere forsynings sikkerheden. Derfor er det vigtigt, at vi allerede nu formulerer en fremadrettet og visionær energipolitik, der opstiller klare mål og rammer for, hvordan vi løser fremtidens miljø- og forsyningsproblemer.

Klare udmeldinger er nødvendige, således at aktørerne på markedet kender rammerne og får tilskyndelse til en optimal præstation til gavn for samfundet og forbrugerne. Sker det ikke, efterlader vi en stor byrde til vores efterkommere og det danske velfærdssamfund. Det må ikke ske.

Socialdemokratiets mål er at fremme en energipolitik med balance mellem økonomisk effektivitet, forsynings sikkerhed og miljøbeskyttelse. Derfor skal der investeres offensivt i udviklingen af vedvarende energi, og vi skal bygge videre på den særlige danske tradition for folkelig inddragelse og medejerskab i energisektoren. Vi skal udbygge Danmarks førende position inden for miljøvenlig energiteknologi. Det vil være med til at sikre danske arbejdspladser og øge virksomhedernes eksportmuligheder.

Det gode ved en offensiv satsning på miljøvenlig energiteknologi er, at de arbejdspladser og den udvikling, som den skaber, er en udvikling, der styrker de regionale områder i Danmark, hvor der i disse år mistes arbejdspladser. Helt overordnet er der et stort behov for at se energipolitikken i en større sammenhæng. Det

gælder selvfølgelig internationalt, hvor så vel EU som Norden spiller en væsentlig rolle i politikken. Det gælder også om at se på tværs af de forskellige teknologier og produktionsmetoder. Vi skal have et energisystem, der formår at udnytte fordele som eksempelvis anvendelsen af vind til brintproduktion. En fremadrettet energipolitik skal sikre det overordnede tværsyn.

Socialdemokratiets energivision består som nævnt af ni pejlemærker, som på samme tid både er offensive og realistiske. Energisektoren har behov for langsigtede politiske perspektiver samt et bredt hjemmemarked, ikke som i dag, hvor regeringens politik og passivitet gør, at mange danske energieventyr risikerer at tabes på gulvet.

Danmark står i den helt fordelagtige position, at vi har store milliardbeløb, der kan bruges til at investere i fremtiden. Det betyder, at vi som samfund har nogle store muligheder for og forpligtelser til at sikre energiforsyningen for de kommende generationer, når nordsøolien ikke længere løber så hastigt. Det kræver mod og vilje at investere i vores fælles fremtid. Socialdemokraterne ønsker, at en fast andel af overskuddet fra Nordsøen investeres i forskning og udvikling af alternative energiformer og ny energibesparende teknologi.

Vi ønsker også, at regeringen nu fjerner foden fra bremsepedalen og åbner for debatten om øget anvendelse af biobrændsel til transportformål. Vi er tilfredse med, at der nu endelig kommer penge til udvikling af andengenerationsbiobrændsel, der er fremtidens teknologi, men vi forstår ikke helt den tøven, der er over for eksempelvis at følge EU-målsætningen om minimum 2 pct. biobrændsel i benzin og diesel.

Danmark skal igen have førertrøjen på i energiudviklingen, og vi deler fuldt og helt den kritik, toppen af dansk erhvervsliv og dansk landbrug i dagens udgave af Politiken rejser af regeringen: Korslagte armes politik. Ingen erhvervsledere kan jo være i tvivl om, at der *skal* investeres for at høste et udbytte. Hele energibranchen skriger på initiativer og handlekraft, og det er op til regeringen i fællesskab med Folketingets partier at forhandle en bred energiaftale, der imødekommer dette krav og fremtidssikrer dansk energipolitik.

Kl. 10.45

Socialdemokratiet kan tilslutte sig det fremsatte forslag til vedtagelse.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Der er flere, der har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det er først hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Kim Mortensen, om Socialdemokraterne er enige i, at det scenarie, som Teknologirådet i samarbejde med eksperter og politikere har udarbejdet, og som kan sikre en reduktion af olieafhængigheden til 50 pct. af den nuværende og kan sikre, at man halverer CO₂-udslippet inden 2025 eller i 2025, både er et teknisk realistisk og økonomisk realistisk scenarie, og om hr. Kim Mortensen er enig i, at det også må være en målsætning, at vi mindst når det i år 2025.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Vi kan være enige i, at det er en målsætning. Jeg har svært ved at stå her og sige, om jeg med min beskedne viden på området kan lægge navn til, om det er teknisk og økonomisk muligt. Men jeg er enig i målsætningen, og jeg synes, at det er et meget overbevisende arbejde, der er lavet i Teknologirådet. Så vi deler helt og fuldt målsætningen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det betyder så, at Socialdemokraterne altså er enige i, at vi her har det, der burde være et mindstemål for resultaterne af gode og konstruktive forhandlinger; det ser jeg selvfølgelig frem til.

Det andet er, at hr. Kim Mortensen nu nævner, at der er brug for øgede investeringer i forskning, udvikling og demonstrationsanlæg. Det er jeg meget enig i. Men er hr. Kim Mortensen så ikke også enig i, at det, man bør koncentrere sig om i sin kritik af regeringen, er, at den ikke afsætter midler nok til det, hverken når det drejer sig om andengenerationsbiomasse, brintteknologi eller el i forhold til biler, i stedet for at man bruger energi på at forsøge at få regeringen til at hoppe på en teknologi, der formentlig om 1-2 år er forældet, nemlig den såkaldte første generationsbiomasse?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg er enig i den del af spørgsmålet, der går på, at regeringen investerer for lidt og er for lidt am-

bitiøs, og jeg håber også på, at der kommer et resultat ud af forhandlingerne, der får åbnet adgang til kassen i Finansministeriet.

Jeg er ikke helt så skråsikker med hensyn til at afvise førstegenerationsteknologien, når vi snakker biobrændsel. Vi er enige i, at det på lang sigt er andengenerationsteknologien, der skal være det bærende, men jeg tror, at det, at vi nu får åbnet for, at der bliver et marked, hvor der bliver grundlag for en produktion, er med til ikke kun at styrke den situation, vi står i nu, men også på lang sigt udviklingen af andengenerationsteknologien.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg vil ønske hr. Kim Mortensen tillykke med ordførerskabet, vi ser frem til samarbejdet.

Af indlægget fremgår det, at vi skal have en massiv udbygning af vedvarende energi. Socialdemokratiet har foreslået 5.000 MW ekstra vind til havs. Hvem skal betale for det, og hvad koster det?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg tror, det er rigtigt, at vi har meget store ambitioner, for vi synes, det er en nødvendighed for forsyningssikkerheden, for udviklingen af vedvarende energi, at vi har ambitioner i den størrelsesorden. Vi har også peget på, at der for at komme videre med det her er brug for, at vi investerer penge, og at vi klarer økonomien eksempelvis med det overskud, vi har fra nordseaktiviteterne. Så det er vores bud på det.

Jeg har ikke her fra talerstolen de specifikke beregninger på det, det beder jeg ordføreren undskylde.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Men det vil vel på en eller anden måde føre til højere elpriser. Den enkelte husstand vil vel få en højere elpris ud af en så massiv udbygning af den vedvarende energi, som der lægges op til her.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg tror, at vi både i vores eget oplæg og flere gange her har givet udtryk for, at vi ikke deler Venstres synspunkt om, at markedet og kun markedet og markedet alene styrer energiområ-

det, og det gælder selvfølgelig også for prisberegningerne.

Når vi melder ud med at sige, at vi gerne vil have gennemskuelige og ærlige elpriser, så handler det selvfølgelig også om, at vi får lavet en elprisberegning, som er med til at vise, hvad de faktiske omkostninger er, eksempelvis på de fossile brændstoffer og på el, der kommer derfra.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg må indrømme, at det altid bekymrer mig en lille smule, når Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti går hånd i hånd. Men i den her sag om anden generation gør vi det måske, fordi vi har en fælles interesse i ikke kun at tænke forsyningssikkerhed, men også at tænke miljø ind. Derfor vil jeg godt spørge hr. Kim Mortensen lidt i forlængelse af det, hr. Per Clausen sagde, hvad hr. Kim Mortensens kommentar er til, at f.eks. professor Birgitte Ahring fra DTU meget klart siger, at teknologien slet ikke er den samme. Vi behøver faktisk ikke første generation for at komme i gang med anden generation. Det er det ene.

Det andet spørgsmål er: Er det ikke rigtigt, at første generation findes i dag? Den kan sådan set bare sendes ud på markedet, hvorimod det, der er brug for at bruge midlerne til, er at få anden generation udviklet, så vi kan komme videre ad den vej, som er den rigtige miljømæssige vej.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jo, og derfor understregede jeg også, at vi er meget tilfredse med, at der nu kommer penge til den forskning, der skal til for at udvikle anden generation. Men som jeg sagde, tror jeg, at det, at vi skaber et marked, f.eks. ved at lytte til EU-kravet om, at minimum 2 pct. af brændstoffet skal være biomasse, jo er med til at motivere også dem, der skal producere det, og det udviklingsarbejde, der skal laves. På den måde tror jeg, at første generation kan være med til at bane vejen og hjælpe andengenerationsteknologien i gang.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Men situationen er jo den, at første generation allerede eksisterer. Den kan man sådan set bare

vælge at distribuere. Den er der, teknologien er der. Men vi har jo ikke bare uendelige midler, så spørgsmålet er: Hvis vi har en bestemt pose penge, hvor bør vi så bruge den henne?

Der er bare mit spørgsmål, om hr. Kim Mortensen dog ikke vil være med til at satse penge, alle sammen, der, hvor vi ikke bare har forsyningssikkerhedsgevinsten, men også miljøgevinsten, i stedet for at satse på noget, der, som hr. Per Clausen også var inde på, om et par år nærmest vil være en forældet teknologi, og som faktisk allerede er udviklet. På anden generation derimod har vi i Danmark chancen for at blive førende, så skulle vi ikke satse på det sammen?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg er igen enig i, at vi skal bruge penge på at udvikle, og vi har også rost initiativet. Vi kunne godt tænke os, at der kom lidt flere. Vi havde jo eksempelvis i Energiudvalget besøg fra Tønder, hvor der blev sagt: Det, der er brug for, er, at der bliver stimuleret og skabt et marked, så skal vi nok producere til det danske marked og få afsætning der. Men det marked er der ikke, og derfor er der kun afsætningsmuligheder i udlandet. Det er sådan set på den måde, som vi synes at vi på det her område godt kunne være bedre til at udvikle os.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at fortsætte der, hvor jeg egentlig slap, sidste gang vi var i salen med den anden ordfører for Socialdemokratiet. Jeg hører endnu en gang det her med vindmøller og udbygningen, at Socialdemokraterne ønsker en udvidelse på det her område i forhold til, hvad regeringen og Dansk Folkeparti har lagt frem.

Vil hr. Kim Mortensen være ærlig og forklare, hvor Socialdemokraterne vil hente de penge henne til at udbygge? Er det hos børnefamilierne, som skal yde endnu en gang, ligesom man så, dengang Socialdemokraterne var i regering og det var hr. Svend Auken, der kørte det her energiområde? Er det pensionisterne osv.? Hvem er det, der skal betale?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Nu kunne man sådan lidt polemisk sige, at Dansk Folkeparti jo sammen med regeringen i adskillige finanslove har sikret, at kommunerne

har rigtig svært ved overhovedet at skaffe penge til både børnefamilier, skoler og ældreområde, og det har sådan set ikke noget at gøre med vores forslag om vedvarende energi. Det har noget at gøre med den finanspolitik, som Dansk Folkeparti har været med til at understøtte regeringen i, og som gør, at vi mangler penge på alle de her områder. Ved flere lejligheder har vi peget på den ændring, vi gerne ser i politikken, men det sker nok ikke med det politiske flertal, der er her.

Det, vi peger på, er, at hvis vi skal fremtids-sikre dansk energi, er vi nødt til at have nogle større ambitioner eksempelvis for vindenergi. Og det er vi også nødt til at have muligheden for at investere nogle penge i, for hvis ikke vi investerer nogle penge i det, kommer der heller ikke noget udbytte ud af det. Det er ikke en opfattelse, vi står alene med i Socialdemokratiet; det er tilsyneladende en opfattelse, der deles i brede dele af dansk erhvervsliv og i landbruget.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg kan jo så regne ud, at ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Kim Mortensen, mener, at det igen er forbrugerne, der skal betale det. Man nævner finansloven, hvad der er afsat, og at det er hårdt for kommunerne i øjeblikket, men jeg synes ikke, det er relevant at bringe det ind i en debat om energiområdet, for til energiområdet er der i hvert fald afsat enorme mængder penge, hvad jeg også senere hen vil komme ind på i min tale.

Jeg synes ikke, det er berettiget at bringe finanslovforhandlingerne og de her nedlæggelser af amter eller kommunerne, der nu skal til at have større opgaver, ind i den her debat.

Hr. Kim Mortensen taler om ærlighed, men er det ikke afgifterne, vi skal til at have indført, hvis det er Socialdemokraterne, der kommer igen?

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Nej, det er det ikke. Og det var sådan set ikke mig, der bragte børnefamilierne og de andre områder ind i debatten. Det var Dansk Folkepartis ordfører selv, der af et stort, varmt hjerte for børnene og de ældre og kommunerne syntes, at de havde for lidt penge. Og til det siger jeg bare, at det er vi sådan set enige i og har også foreslået at rette op på.

Vi er ikke ude efter, at der skal hverken nye energiafgifter eller yderligere belastninger til forbrugerne. Vi er ude efter, at staten investerer nogle penge i udbygningen af vindenergi, fordi det er en nødvendighed for en fremtidig forsyningssikkerhed. Og det er det, vi har meldt ud.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Vi går videre til den næste ordfører, og det er fru Tina Petersen.

Tina Petersen (DF):

Der har fra mange sider været nævnt, hvad vi skal debattere i dag, nemlig den energipolitiske redegørelse 2006, som transport- og energiministeren har fremlagt. Og ministeren har også fortalt lidt om, hvordan udfordringer og prioriteringer vil være i fremtiden.

Som alle ved, er vi i Det Enerkipolitiske Udvalg ved at forhandle den her »Energistrategi 2025«, en strategi, som kræver store udfordringer og ikke mindst viljen til at ville ændre og være mere målrettet end hidtil set.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at det hurtigt gik op for mig som nyt medlem, at energiområdet ikke er et af de højtprioriterede områder herinde på Christiansborg, heller ikke selv om det er sikkert og vist, at energiområdet er et af de tungeste områder og også et af dem, som vil kræve mest i fremtiden og vil kræve meget opmærksomhed og store udfordringer.

Energiministeren fremlægger så her i dag sin energipolitiske redegørelse 2006, og Dansk Folkeparti er langt hen ad vejen enig med ministeren i hans redegørelse og kan da også ud fra redegørelsen se, at Dansk Folkeparti har påvirket ministeren, og det håber vi også vi kan gøre i fremtiden.

Vigtigheden af de beslutninger, vi træffer på energiområdet, har kunnet ses i det sidste års tid, hvor benzinpriserne og oliepriserne går op og ned i takt med den uro, der har været globalt. Vi kan se, hvordan det internationale marked påvirker Danmark, selv om vi i Danmark er selvforsynende med olie og gas.

De stigende benzinpriser påvirker alle led i det danske samfund lige fra børnefamilier til pensionister og til lejere. Selv om vi i Danmark kan prale af i høj grad at være selvforsynende, er vi altså ikke immune over for de konsekvenser, som begivenhederne i verden omkring os har.

Energiforbruget i verden er i dag støt stigende. Man har vurderet, at der i 2030 på internationalt plan vil blive brugt ca. 60 pct. mere energi

end i dag. Man kan spørge sig selv, om dette i sig selv ikke udgør et større problem.

Der er i dag en bred politisk enighed om, at der er behov for et kursskifte, så vi ikke kun dækker vores energiforbrug ved fossile brændsler som olie, kul og gas. Uden en væsentlig ændring af dette kan vi risikere større usikkerhed vedrørende levering af olie, kul og gas, men også større udledning af drivhusgasser, hvis betydning for klimaet vi i bedste fald ikke kender omfanget af.

Kl. 11.00

Der kan være gode grunde til at gå foran, hvis man ønsker at fremme en udvikling, men man bør til enhver tid undgå at løbe så langt foran, at man ikke får trukket de andre med. Både på miljøområdet og når det gælder udviklingsbistanden, har Danmark traditionelt været fem skridt foran resten af verden. Det har medført betydelige omkostninger for det danske samfund – omkostninger, som sjældent har stået mål med den effekt, der er opnået for miljøet og for udviklingen i den tredje verden.

Danmark påtog sig store forpligtelser i forbindelse med Kyotoaftalen. En reduktionsforpligtelse på 21 pct. for CO₂-udledningen er en temmelig stor udfordring, må man sige. Siden 1990 har det danske samfund gennemført en meget betydelig klimaindsats – en indsats, som ved udgangen af 2012 formentlig vil kunne opgøres til, at industrien og andre har betalt mere end 100 mia. kr. Og her er det kun Dansk Folkeparti, som har forholdt sig skeptisk.

Det er naturligvis også en indsats, der har medført en del forandringer, men set i det globale perspektiv har det danske reduktionsmål kun udskudt stigningen i udledningen af klimagasser med mindre end 14 dage. Dette burde få nogle røde knapper til at lyse. Måske burde miljøministeren overveje at få nogle flere lande til at yde deres del, inden hun endnu en gang driver klapjagt på vores egen industri og vores virksomheder.

Man må ikke glemme, at dette netop både kan komme til at koste arbejdspladser og ikke mindst komme til at koste ekstra for den enkelte forbruger. Dansk Folkeparti er enig i, at der skal ske en reduktion af CO₂-udslippet, men det bør fordeles retfærdigt imellem landene.

En af de ting, som også ligger Dansk Folkeparti meget på sinde, er et af de punkter, som vi meget gerne vil fremhæve i dag, og det er de alternative energikilder. Vi er nødsaget til at have den målsætning, at energiforbruget i transport-

sektoren skal nedbringes. Som det fremgik af talen, som et bredt flertal af Folketingets partier kunne tilslutte sig, var parterne enige om, at målet for det samlede energiforbrug var et fald svarende til et gennemsnit på 7,5 petajoule pr. år over en periode fra 2006 til 2013. Denne aftale vedrørte ikke transportsektoren.

Historisk set har transportsektoren udgjort et væsentligt, et stort problem, idet energiforbruget har været i konstant vækst. Netop på transportområdet er det væsentligt, at vi igennem en fokuseret innovationsforskning, f.eks. i brintenergi og bioætanol – altså biobrændstoffer – arbejder målrettet på at skabe alternativer til olien. Regeringen vil nu afsætte 200 mio. kr. til forskning i biobrændsel. Det er vi naturligvis glade for.

Det har holdt hårdt. Dansk Folkeparti fik under finanslovforhandlingerne med nød og næppe regeringen overtalt til at afsætte de her beskudne 60 mio. kr. til formålet. 352 mio. kr. bruges der hvert år på forskning i energisektoren. Nu tilføjes der altså yderligere 260 mio. kr., så nu er der lagt op til, at Danmark kan blive førende inden for udviklingen af alternative energiformer også på biobrændstofområdet.

I Dansk Folkeparti er vi rigtig glade for, at regeringen omsider er vågnet op til dåd, og vi vil være meget opmærksomme på, om de afsatte midler er tilstrækkelige, så der kan komme mere fokus på biobrændstoffer i fremtiden.

På 10 minutter er det selvfølgelig svært at berøre alle de her emner, der er beskrevet i den energipolitiske redegørelse for 2006. Det kan også være svært at se, hvordan »Energistrategi 2025« ender, specielt når man bliver bidt af de her enkelte emner og man gerne vil uddybe dem. Det kan man simpelt hen ikke nå, der er ikke tid nok.

Men alt i alt er det en pæn redegørelse, og vi kan se, at Dansk Folkeparti har haft væsentlig indflydelse på indholdet. I Dansk Folkeparti håber og tror vi på, at der med »Energistrategi 2025« er lagt op til en fremtidsorienteret energipolitik, der er mere målrettet mod hurtig handling og ikke mindst imødegår de langsigtede energipolitiske udfordringer, vi står over for. Dansk Folkeparti takker for redegørelsen.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

I forhold til forskning, udvikling, demonstration og pengene siger fru Tina Petersen, at det er 352

mio. kr. Det er fuldstændig korrekt, men man skal lige huske på, at de 125 mio. kr. er forbrugerfinansierede og ikke på nogen som helst måde er finansieret af statskassen. De midler, ordføreren siger kommer oveni, er altså over 4 år og ikke over 1 år, men det må ordføreren jo vide.

Nu kan jeg forstå på fru Tina Petersen, at Dansk Folkeparti har haft meget stor indflydelse på og påvirket den her redegørelse. Jeg kunne egentlig godt tænke mig klart og tydeligt også efter fru Tina Petersens tale at få at vide: Hvor er det, at Dansk Folkeparti mener, man har haft indflydelse på den her redegørelse? Ordføreren kan nøjes med at nævne bare tre punkter, for dem tror jeg faktisk resten af vores kollegaer her i Folketinget gerne vil høre.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til det første vil jeg sige, at hr. Torben Hansen da har fuldstændig ret, når han siger, at også en del af de 352 mio. kr. er midler, som er betalt af forbrugerne. Det var jo den samlede pulje, jeg henviste til, så derfor syntes jeg egentlig, det var meget berettiget, hvad jeg sagde, nemlig at det er 352 mio. kr. samlet, og så kommer de her 260 mio. kr. oveni.

En anden ting er, at Dansk Folkeparti da har haft indflydelse via finanslovsforhandlingerne, specielt på de 60 mio. kr., så jeg synes, jeg er fuldt berettiget til at sige, at vi har haft indflydelse. Jeg sagde altså ikke stor indflydelse, men jeg mener, at vi er berettigede til at sige, at vi har haft indflydelse.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg må sige, at i forhold til, at vi lige har hørt flere, inklusive ministeren, sige, at energipolitikken er væsentlig for hele samfundslivet – det tror jeg vi alle sammen er enige om – så er den påvirkning, som Dansk Folkeparti bryster sig af, at man har været med til at skaffe 60 mio. kr. over 4 år til at hæve biobrændstofandelen fra 0 til 0,1, jo ganske imponerende lille.

Nu siger fru Tina Petersen, at vi skal væk fra olie, kul og gas, og at vi skal mindske vores afhængighed. Samtidig har vi lige hørt fru Tina Petersen sige også til den socialdemokratiske ordfører, at det ikke skal være vind. Uha, det hele begynder nærmest at gå på Dansk Folkepartis ordfører og andre, når man taler om vind. Hvor skal man hente VE-bidraget, som vi også

alle sammen er enige om, hvis det ikke skal være på vindområdet?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg kan høre, at hr. Torben Hansen er i hopla i dag og lidt spydig. Det er jo klart. Hr. Torben Hansen har jo selv siddet med i forhandlingerne, og som sagt er der lavet brede forlig hele vejen igennem, i hvert fald indtil nu, så hr. Torben Hansen ved jo udmærket godt, at de 60 mio. kr. ikke er det eneste, Dansk Folkeparti har været med til. Vi har jo været enige langt hen ad vejen også med Socialdemokratiet, så den synes jeg godt jeg kan kaste tilbage.

En anden ting, når vi snakker VE-fonden: Jeg ved godt, at hr. Torben Hansen er lidt vel oplagt i dag, fordi han havde et forslag på dagsordenen her i sidste uge, som ikke kom igennem, men VE-penge er for mig en afgift, som forbrugerne betaler. Det er ikke Dansk Folkepartis holdning, at forbrugerne skal lægge ud, må jeg sige til hr. Torben Hansen. Pengene må findes på en anden måde, og det synes jeg faktisk at vi er ved at omstille os til at gøre, så det ikke er forbrugerne, vi går efter hele tiden.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu har jeg jo ikke nogen mening om, hvem der har æren af de resultater, der opnås ved forhandlingerne, så det skal jeg ikke trampe mere rundt i. Det må fru Tina Petersen og hr. Torben Hansen jo skændes videre om en anden god gang.

Jeg vil stille et spørgsmål, og det er også med udgangspunkt i en sag, jeg tidligere har taget op i dag, nemlig om det kombiscenarie ...

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Kunne hr. Per Clausen tale lidt højere? Det er svært for ordføreren at høre det.

Per Clausen (EL):

Jeg prøver at bestræbe mig på at tale højere.

Med udgangspunkt i det kombiscenarie, som Teknologirådet har fremlagt, og som ville føre til en halvering af olieforbruget og en halvering af CO₂-udslippet inden 2025, vil jeg gerne spørge fru Tina Petersen, om det er hendes opfattelse, som det jo – sådan måtte jeg opfatte diskussionen, vi havde i går – var de fleste andres opfattelse, at der er tale om et både teknisk og økonomisk realiserbart scenarie, om fru Tina Petersen

er enig i det, og om hun synes, det er en fornuftig målsætning at have.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Nu vil jeg sige det sådan til hr. Per Clausen, at jeg ikke var til stede i går og derfor havde en anden ordfører på eller en, som så var reserve for mig, til at stå i mit sted på det møde i går, da jeg var til et andet møde. Derfor ved jeg ikke helt nøjagtigt, hvad der blev diskuteret og debatteret dernede, men jeg kan sige så meget, at Dansk Folkeparti jo har sin helt klare holdning vedrørende lige netop de emner, og de blev debatteret dernede i går. Så det vil jeg egentlig lade ligge der.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Så prøver jeg en anden sag.

Fru Tina Petersen har gjort en del ud af, både i dag og ved andre lejligheder, at forbrugerne ikke skal betale, hvis vi skal have vedvarende energi. Det kan man jo så tage som udgangspunkt. Så vil jeg bare spørge fru Tina Petersen: Hvorfor så ikke bruge de ekstrairndtægter, som staten i de her år har fra nordsøolien? De ekstrairndtægter bliver vi jo ikke ved med at have, og når vi ikke har de ekstrairndtægter mere, så falder det jo nogenlunde sammen med, at vi faktisk heller ikke er selvforsynende med olie mere, og så betyder det jo også, at vi har behov for at have vedvarende energi. Ville det ikke være oplagt at bruge nogle af alle disse dejlige milliarder til det formål?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til hr. Per Clausen vil jeg sige, at et godt eksempel jo er, at man nu skal hen og finde de her 200 mio. kr. til biobrændstoffer. Selvfølgelig ved jeg da, at man også bliver nødt til at kigge dér, og om det er penge, der skal hentes fra nordsøolien, men man skal jo ud og finde dem. Vi er mere villige til at skulle finde pengene, end at vi skal gå ud og slå forbrugerne i hovedet og sige, at det er den enkelte forbrugers private kasse, der skal betale det. Vi vil hellere ud og finde pengene i samarbejde med dem, der nu ønsker at være med til at finde de her 200 mio. kr.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg har to spørgsmål til Dansk Folkepartis ordfører.

Det ene er, hvordan Dansk Folkeparti har det med målsætninger. Så kan man jo diskutere, hvor ambitiøse de målsætninger skal være, men at have nogle pejlemærker eller målsætninger, man ligesom stiller op, og så sige, at det er det, vi navigerer efter, er Dansk Folkeparti indstillet på, at det er et fornuftigt redskab at bruge, ligesom vi har gjort inden for energibesparelser?

Det andet spørgsmål: Dansk Folkeparti er meget optaget af at beskytte forbrugerne, og det er vi sådan set også i Det Radikale Venstre, men forbrugerne er ikke bare de forbrugere, vi har i dag, det er også dem, vi har om 10 år. Der er jo en del, der tyder på, at hvis vi ikke investerer i de her teknologier nu, bliver det rasende dyrt for forbrugerne om 10 år, og derfor kunne man jo godt have den overvejelse, at man prøvede at sige, at noget skal forbrugerne betale i dag, men vi spreder det ligesom ud over 10 år, i stedet for at efterlade hele regningen til forbrugerne om 10 år.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg hæftede mig sådan her tidligere i debatten ved, at hr. Martin Lidegaard mente, at Dansk Folkeparti skubbede bussen, altså regeringen, fremad. Jeg kunne søreme ikke lade være med at grine lidt, for det at skubbe en bus er faktisk noget af det mest miljørigtige, der eksisterer. Det kan ikke være bedre. Og jeg må bare sige til Martin, at målsætningen er at skubbe regeringen i den rigtige retning, og gerne hurtigt.

Det er klart, at der er en fremtid at tage hensyn til, og jeg er sikker på, at alle herinde er meget bevidste om det ansvar, vi har, og jeg tror faktisk også, at regeringen er klar over, at der skal handles hurtigt. Jeg synes også, jeg har ytret i min tale, at jeg vil hægte mig på dem og sige: Nu skal der altså skubbes til, Martin!

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Man tiltaler medlemmerne med deres efternavn. Hr. Martin Lidegaard, værsgo.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at sige, at det at skulle skubbe ordførerne for Venstre og De Konservative bestemt ikke er en opgave, jeg misunder fru

Tina Petersen, for når man kender dem, ved man, det ikke er nogen enkel opgave – og så var det jo i øvrigt en sæbekassebil, jeg så for mig, og ikke en bus.

Det er bare en fordel nogle gange at putte en energivenlig motor i sådan en bil, hvis man gerne vil have, at den i øvrigt skal køre fremad, og det er det jeg forstår at fru Tina Petersen også vil.

Men synes fru Tina Petersen, at et af de brændstoffer, man så kan bruge, er målsætninger? Det var faktisk det, mit spørgsmål gik på. Er det en fornuftig idé at bruge målsætninger som en af de ting, der driver markedet, sæbekassebilen, fremad?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg vil sige, at der har været mange diskussioner i Energiudvalget her det sidste års tid, og jeg føler og fornemmer, at der sker store ændringer, at man er meget målrettet, og at man har sat nogle pejlemærker. Jeg vil da godt pointere, at jeg synes, at regeringen efterhånden er blevet rigtig god til at sige: Nu satser vi på nogle enkelte emner, og så fuldfører vi dem.

Som jeg har sagt utallige gange heroppe fra talerstolen, er det ikke de her 20 bolde, hvor man prøver på at gribe bare to af dem. Nej, vi forsøger at tage nogle enkelte emner ud og være meget målrettede og at få tingene til at ske hurtigt. Der er det, jeg endnu en gang siger: Det er Dansk Folkeparti, der sørger for måske at holde sådan lidt kontrol med, at tingene så også sker.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt tilbage til diskussion om, hvad forbrugerne betaler, og hvad forbrugerne ikke betaler. Jeg vil gerne høre, om fru Tina Petersen er enig med mig i, at forbrugerne faktisk betaler en ret stor regning for vores anvendelse af kul, naturgas og olie i form af sundhedsskadelig påvirkning og i form af negativ miljøpåvirkning.

Når jeg stiller spørgsmålet, er det selvfølgelig, fordi vi nogle gange forfalder til den der underlige tænkning med, at det, der er synligt på regningen, er det eneste, man betaler. Men vi betaler faktisk over sundhedsudgifterne og over miljøomkostningerne en ganske stor regning for de energiformer, der udsender partikler og udsender NOx'er og svovl og mange andre ting, og som dermed har en negativ virkning på miljøet.

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Jeg tror, at jeg kan svare ordføreren ganske, ganske kort ved at sige, at uanset hvilken regering der sidder ved magten, vil de partikler være der, og de bliver meget svære at ændre. Der vil hele tiden opstå ting, som forårsager, at folk bliver syge.

Nu nævnes partikler osv. Det er få dage siden, vi f.eks. har diskuteret radogas, som også er en naturting, og så er der de ting, vi påføres udefra. Det er selvfølgelig klart, at dem skal vi blive bedre til at håndtere, og det synes jeg også vi bliver. Men jeg synes ikke, man decideret kan sætte sig ned og klandre en frem for en anden og sige: Det er jeres skyld, at der ikke er gjort noget her.

Danmark er faktisk enormt langt fremme på mange af de her punkter.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Men spørgsmålet lyder: Er fru Tina Petersen enig med mig i, at der er en omkostning, som i sidste ende betales af forbrugerne, ved at bruge trods alt så meget fossilt brændstof, olie, kul og naturgas, som vi gør i vores energisystem? Selv om vi har gjort store fremskridt på området for vedvarende energi, er der faktisk en stor forbrugerbetalt regning ved at satse for kraftigt på kul, olie og gas – er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Tina Petersen (DF):

Til fru Anne Grete Holmsgaard kan jeg sige, at den regning jo er blevet mindre, mens den her regering har siddet, bl.a. som følge af de aftaler, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti.

Det er da klart nok, at man kan nævne en sammenhæng med sygehusvæsenet. Det er jo til sygehusvæsenet, de folk kommer, der er blevet påført en eller anden kræftfremkaldende ting af noget fra biler, pesticider – det kan være mange ting. Det er klart, at så er der en regning, der skal betales.

Jeg tror som sagt, at vi er enige om, at der jo skal gøres noget ved det her, og det tror jeg sådan set også regeringen er enig i. Spørgsmålet er bare stadig væk, hvordan vi så gør det, og der er vi måske ikke enige. Jeg mener stadig væk, at det er dejligt, når man en morgen vågner op og ser ministeren på fjernsynet, som siger, at nu har vi lige 200 mio. kr. Kan han ikke gøre det lidt oftere, i stedet for at gå decideret efter forbruger-

ne? Det på tv synes jeg nemlig er en rar ting; det er den vej, jeg gerne vil.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi sådan set heller ikke noget imod at vågne op om morgenen og se energiministeren tone frem på skærmen. Nej, men tilbage til sagen.

Med den redegørelse, der ligger nu, og det oplæg, der er til de forhandlinger, som vi står over for i forbindelse med ministerens udspil til 2025-planen, ser vi sådan set for os, at vi får lavet en fortsættelse af den meget ambitiøse og målrettede energipolitik, som denne regering også har ført i de seneste år.

For os at se handler det om, at energipolitikken skal være omkostningseffektiv. Den skal være markedsbaseret, den skal være internationalt orienteret, og vi skal tænke i flere takter. Vi skal tænke på forsyningssikkerheden, altså at vi i fremtiden også har de nødvendige ressourcer til at have energi fra forskellige kilder. Vi skal tænke økonomisk, altså at vi gør det på en måde, hvor vi sikrer, at det kan fungere i forhold til vores erhvervsliv og vores arbejdspladser, med andre ord at vi gør det på en økonomisk fornuftig måde. Og vi skal sikre, at satsningerne også er miljømæssigt gennemtænkt, så det ikke kun kommer til at handle om forsyningssikkerhed, men også om den miljømæssigt bedste måde at sikre forsyningssikkerheden på.

Kl. 11.20

Fokus er og skal være på udvikling, forskning og demonstration. Vi har på en lang række områder store fortrin i Danmark. Det handler både om energieffektivisering og om forskellige områder inden for vedvarende energi. Vi har altid snakket så meget om vindenergieventyret, men når man taler med f.eks. forskere på DTU, ved vi jo også, at inden for det, der hedder andengenerationsbiomasse, har vi allerede nogle fortrin og nogle patenter i Danmark, hvor vi meget hurtigt kan komme til at være førende på det internationale marked.

På konference efter konference bliver vi præsenteret for de nye teknologier, der kan sikre, at vi anvender den energi, vi så anvender, effektivt. Det er f.eks. de her mekanismer, der kan være med til at sikre, at vasketøjet bliver vasket på det tidspunkt, hvor energien er billigst, og det er

den typisk, fordi vindmøllerne kører på fulde drøn.

Det er vigtigt i den udvikling, der sker, uanset om det er den ene eller den anden form for teknologi, at vi også inddrager de private aktører. Det skal altid være et samspil mellem det offentlige og private, og vi skal være sikre på, at vi skaber nogle markedsvilkår, der gør det attraktivt for de private aktører at gå ind i forskning og udvikling af de energieffektive teknologier og af den vedvarende energi.

Vores opgave er at skabe rammerne for den udvikling. På vindområdet handler det om at få sikret det nødvendige antal demonstrationspladser, og f.eks. på biomasseområdet, hvor vi jo er langt fremme, når det handler om el og varme, drejer det sig om, at vi skubber på den nye teknologi på anden generation. Det fører naturligvis tilbage til det, jeg talte om i min indledning, nemlig at vi med det, der hedder anden generation, der handler om at benytte affaldsstoffer som f.eks. halm til udvikling af biobrændstoffer, ikke bare får sikret forsyningssikkerheden, men også miljøet.

Problemet med første generations biobrændstofferne er jo, at der skal dyrkes afgrøder. De har en høj afregningspris, og det vil sige, at brændstoffet ikke bliver billigere end benzin og diesel. Derudover skal afgrøderne dyrkes, hvilket medfører et CO₂-udslip, der også medfører udslip af f.eks. kvælstof i vores åer og vandløb. Så lad os gå efter det miljørigtige alternativ til biobrændstoffer.

Vi er glade for – det er derfor, jeg godt ville indlede med, at vi også i Det Konservative Folkeparti er glade for at se energiministeren tone frem på skærmen om morgenen – at regeringen har fulgt op på den opfordring, vi fra De Konservatives side kom med om at satse massivt på andengenerationsbiobrændstoffer. Vi er derfor utrolig positive over for, at energiministeren tog den opfordring op.

Også i forhold til den generelle mulighed for at have den vedvarende energi som en stor andel af vores energiproduktion i Danmark er det vigtigt, at vi skaber de rammer, der skal til. Det handler bl.a. om det store bæltskabel, som energiministeren har lagt op til vi skal have nu, altså at vi får forbundet landsdelene; vi sikrer os på den måde, at vi så fleksibelt som overhovedet muligt kan benytte energien. Det er selvfølgelig utrolig vigtigt, at energistrukturen bliver så fleksibel som muligt, og også at vi får forstærket elnettet, så der er plads og kapacitet til, at vind-

møllerne kan køre for fuld udblæsning, når de kører, bare for at tage et eksempel.

Et andet eksempel på de bedre muligheder for at indpasse den vedvarende energi er den dypkogermulighed, som blev gennemført med dette års finanslov. Derfor er vi altså meget glade for, at man fra regeringens side har lagt op til, at vi netop på den her side af bordet er dem, der skal skabe rammerne og sikre, at markedet kan fungere, og at den vedvarende energi kan indpasses.

KL 11.25

Det er jo altid, når man har de her overvejelser om, hvor vi skal gå ind fra politisk side, en overvejelse om, hvorvidt vi skal lægge vores æg i den samme kurv, i få kurve, eller om vi skal sprede dem ud.

Der kan på nogle områder være god mening i at støtte op om bestemte teknologier, som vi kan se en fremtid i, hvilket f.eks. er sket med den indsats, der nu gøres på andengenerationsbiobrændstof. Men samtidig er det jo de gode og gunstige rammebetingelser, der sikrer, at andre og måske mindre fremmelige teknologier også kan komme ud på markedet. Det er vigtigt, at vi ikke lægger hindringer i vejen.

Et af de områder, som vi også kommer til at drøfte på et tidspunkt, men ikke i forbindelse med de nuværende forhandlinger, er naturligvis i denne forbindelse en omlægning af bilafgifterne generelt, hvor vi også kan lave en struktur, så de miljøvenlige biler bliver tilgodeset. Igen en mulighed for ikke nødvendigvis at satse på én bestemt form for brændstof, men på miljøvenligt brændstof og på energieffektivitet som en ramme for markedet.

Besparelser på energien og indførelse af en større del af vedvarende energi skal altså gå hånd i hånd. Vi er langt fremme i Danmark, vi er rigtig gode på mange områder, og vi kan naturligvis fortsat blive bedre.

Derudover har vi også alle sammen som forbrugere og som borgere et personligt ansvar for at benytte den vedvarende energi ved at efterspørge, at den kommer på markedet, vi har et personligt ansvar for at benytte den teknologi, der giver energieffektivitet og energibesparelser, og vi har et personligt ansvar for naturligvis at slukke for strømmen derhjemme, når vi ikke skal bruge den.

Vi kan gøre meget politisk, markedet kan også gøre meget, men vi skal altid hver især som borgere tage det personlige ansvar på os, hvis det her skal fungere.

Også i Det Konservative Folkeparti tror vi på – det tyder debatten i dag også på – at vi nok skal få et bredt forlig på det her område. Vi ser frem til de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er så anden gang, vi er enige, for jeg er meget enig med fru Charlotte Dyremose i, at Det Konservative Folkeparti nok er det parti i regeringen, som bekymrer sig mest om miljøet. Det siger måske heller ikke så meget, men lad det være.

Det andet, jeg i virkeligheden vil spørge om, er følgende: Er fru Charlotte Dyremose enig i, at det scenarie, som vi fik beskrevet i går, som opererer med en halvering af forbruget af olie og en halvering af CO₂-udslippet, både er teknisk og økonomisk realiserbart, som det ser ud nu, og at det altså afhænger af politisk vilje, om det bliver gennemført eller ej?

Hvis fru Charlotte Dyremose kan svare bekræftende på det, har Det Konservative Folkeparti så viljen til at yde den indsats, der er nødvendig for at nå det mål?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Der er uden tvivl en række spændende beregninger og overvejelser i det scenarie, der blev fremlagt i går, og det er klart, at det også vil komme til at skulle indgå i de forhandlinger, vi skal stå over for nu, altså hvilke dele af det som vil være realiserbart. Det vil vi naturligvis tage med i de overvejelser, der skal gøres i forbindelse med de kommende forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg må forstå det på den måde, at medmindre det viser sig, at det, vi indtil nu tror, nemlig at de ting, der kom frem i går, ikke skulle være realiserbare teknisk og økonomisk, vil De Konservative overveje at ændre i det, men ellers synes man, at det er et fornuftigt udgangspunkt.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er, om fru Charlotte Dyremose ikke er enig med mig i, at det ville være en meget god idé at bruge nogle af de mange ekstra indtægter, vi i dag har på nord-søliien, til at fremtidssikre vores energiforsyning, så vi i fremtiden kan være selvforsynende med energi, men også være i stand til at være det på en miljømæssig forsvarlig måde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til det første kan jeg sige, at jeg synes, det vil være fjollet at stå her og lægge sig fast på, at nu skal vi gøre tingene på en bestemt måde. Jeg synes, det handler om at lave en fremtidssikret energistrategi, der sikrer de bedst tænkelige vilkår for bl.a. brugen af vedvarende energi i fremtiden. Derfor vil jeg ikke lægge mig fast på noget, før vi har lavet en række grundige beregninger.

Så har jeg simpelt hen glemt det andet spørgsmål. Jeg beklager.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg har kun en enkelt ting på hjerte. Nu fru Charlotte Dyremose er konservativ ligesom ministeren, kan hun så forklare mig, hvad forskellen er på målsætninger og pejlemærker? Altså, for mig er en målsætning jo et mål, man sætter sig og forsøger at nå, og et pejlemærke et mærke, man sætter for at pejle efter. Hvad er forskellen på disse to ting?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er sikker på, at hr. Martin Lidegaard og jeg sagtens vil kunne nå til enighed også under de her forhandlinger.

Det, som er vigtigt for mig som konservativ, er netop, hvilket jeg også prøvede at illustrere med det her med æggene i kurven, at vi sætter nogle pejlemærker, så vi har en retning, vi gerne vil gå i. Men det er også ret vigtigt, at vi netop sikrer, at markedet kommer til at fungere, og at vi, hvis det viser sig, at en anden vej er bedre at betragte, så ikke skal udelukke den. Der er det, at ordet målsætninger i mine ører godt kan virke sådan lidt for stramt og ufleksibelt.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Betyder det, at fru Charlotte Dyremose i virkeligheden i sit inderste indre er imod de målsætninger, vi har lavet i energispæraførelsen? Det er jo præcise målsætninger, ikke for, hvordan vi skal opnå besparelserne, men for, hvilke målsætninger vi har helt overordnet. Har fru Charlotte Dyremose det i virkeligheden ikke så godt med det eller hvad, siden hun ikke vil gøre det på andre områder?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nej, jeg synes faktisk, hr. Martin Lidegaard ganske godt illustrerede, hvorfor der er en stor forskel. Jeg skulle til at have henvist til hr. Lars Christian Lilleholts beskrivelse af forskellen, som jeg er meget enig i.

Det, der netop var vigtigt for mig, var, at der med de målsætninger, der blev lavet der, også blev indført en høj grad af metodefrihed. Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi sikrer, at der er metodefrihed; at vi sikrer, at de pejlemærker, vi sætter os, er tilstrækkelig fleksible til, at når verden ændrer sig, så kan den måde, vi gør tingene på, også ændre sig. Og så kan det godt være, at vi skal nå et lidt andet sted hen, end vi troede 10 eller 15 år tidligere.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Jeg har et spørgsmål til den konservative ordfører, for nu kan jeg forstå, at det sådan er den store miljømæssige profil i regeringen. Det går på, om Det Konservative Folkeparti så er enig med Socialdemokratiet i nogle større ambitioner på vindenergiområdet, både når vi snakker om vindmøller til havs, og når vi snakker om plangrundlaget for etablering af vindmøller på land.

Er Det Konservative Folkeparti enig i, at det er en af de vedvarende energiformer, vi er nødt til at satse på, eller er man på linje med Venstre og specielt Dansk Folkeparti betænkelig ved, at vi opfører vindenergi?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi er i Det Konservative Folkeparti aldeles ikke betænkelige ved at opføre vindenergi. Det er sådan set også derfor, den konservative miljøminister er i gang med at sikre det nødvendige antal demonstrationspladser til vindmøllerne.

Vi synes sådan set bare, det er ret fornuftigt også at tænke netop markedet ind her og sige, at vi skal sørge for, at rammerne er i orden, hvilket jeg også var inde på i min ordførertale. Det er for vindmølleenergien et stort stykke hen ad vejen at sikre, at der er de nødvendige demonstrationspladser, så man kan få udviklet den nye teknologi. Og så går det jo heldigvis rigtig godt for vindmølleproducenterne, hvis de har rammerne i orden.

(Kort bemærkning).

Kim Mortensen (S):

Det vil sige, at det skal forstås på den måde, at Det Konservative Folkeparti, når vi kommer til de her meget omtalte forhandlinger på det mere konkrete plan, vil være indstillet på at anbefale regeringen, at man så også finder de nødvendige penge, der skal til for at investere i området, måske for at eliminere nogle af de betænkeligheder, som jeg kunne høre at regeringspartneren Venstre havde i forhold til prisen.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Som jeg var inde på, er det faktisk sådan, at det går ganske godt med udviklingen inden for det her område. Det, som jeg fornemmer er vindmølleindustriens store problem, er demonstrationspladserne, og derfor er det selvfølgelig dem, vi skal have sikret.

Det, der er væsentligt for os i de her forhandlinger, er netop, at vi sørger for, at markedsvilkårene kommer til at være sådan, at det bliver gunstigt generelt at udvikle den vedvarende energi. Det kan sådan set være på masser af andre områder end vind.

Lige præcis vind fungerer jo meget godt og har netop det her ene problem. Og så er den ekstra satsning, vi ligesom har lagt op til på nuværende tidspunkt, på området for andengenerationsbiobrændstoffer, hvor der netop stadig væk er en teknologi, der skal udvikles, for at det her kan komme ud at fungere på markedet.

Kl. 11.35

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så går vi videre i ordførerrækken med hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Årets energipolitiske redegørelse finder sted på et utrolig kritisk tidspunkt. Vi er midt i forhandlinger. Teknologirådet afleverede i går et, synes jeg, fantastisk flot bud på vores fremtidige energivision, og energispørgsmålet kan man vel roligt sige er helt i top på både den internationale og den nationale scene.

Derfor har jeg også imødeset ministerens redegørelse i meget stor spænding som et signal om, i hvilken retning vinden blæser i forhold til de forhandlinger, vi skal have gang i. Som jeg tidligere indicerede, er jeg meget enig med både Venstres, De Konservatives og Socialdemokraternes ordførere, alle ordførerne sådan set, om,

hvor vigtigt det er med bred enighed på det her område. Jeg oplever ikke så meget det, vi har, som bred enighed, men mere som brede aftaler, og det synes jeg i og for sig ikke gør det dårligere. Jeg synes faktisk, det er ganske flot, at det er lykkedes at lave så brede aftaler, i betragtning af hvor langt vi har stået fra hinanden. Det tror jeg alle der har deltaget i forhandlingerne de sidste 4 år kan bevidne ikke altid har været let.

Den tradition skal fortsættes, og det vil vi stå som garanter for. Vi har selv spillet ud med en 10-årig energiplan, der har visioner helt frem til 2050. Den skal jeg ikke stå og referer i detaljer her, men derimod prøve at slå ned på nogle af de enigheder og uenigheder, jeg ser her, hvor vi nu går ind i forhandlingerne.

Med hensyn til enigheder var jeg glad for og hæftede mig i ministerens tale ved tanken om at udbygge et større og mere fleksibelt marked i både Danmark og udlandet i form af flere forbindelser og større fleksibilitet i anvendelsen af vores energi. Jeg var egentlig også utrolig glad for de meldinger, ministeren kom med i forhold til det europæiske samarbejde. Jeg tror faktisk, der er ved at danne sig en bred politisk konsensus både i Danmark og i Europa om at gøre energi til et af omdrejningspunkterne.

Det var måske også grunden til, at vi havde den store fornøjelse at se forsvarsministeren i salen lidt tidligere på dagen. Det her er jo i høj grad et sikkerhedspolitisk spørgsmål. EU har aldrig betragtet det som et sådant, men det var måske på tide, at man gjorde det og fik en politisk overbygning på den liberalisering af markedet, som vi alle sammen har været enige om på europæisk plan.

Jeg er også glad for, at regeringen står ved den besparelsesaftale, der er indgået. Den har nogle sigtelinjer, der går 10 år frem. Vi så gerne, at vi følger den op med endnu længere sigtelinjer, og især så vi gerne, at vi begyndte at kigge på transportområdet med hensyn til besparelser. Det er også noget af det, vi vil tage med ind i forhandlingerne.

Der, hvor jeg egentlig oplever den absolut største politiske knast – her er jeg meget spændt på, om ministeren vil svare, efter at ordførerne nu har været på – er i hele spørgsmålet, hvor markedet kan tage over, og hvor meget politik der skal til, for at markedet kan køre selv. Altså, vi er jo alle sammen enige om, at markedet skal være en motor, der kører, og som skal drive udviklingen frem, men vi har ret stor uenighed,

tror jeg, om, hvor meget politisk rammeregulering der skal til, for at markedet kan køre.

Vi er nok ret enige om, at når vi snakker om infrastruktur, så har staten et ansvar for at lægge en god infrastruktur og gøre det muligt at bygge, men når det kommer til ønsket om at have nogle politiske målsætninger, så har ministeren og regeringen en berøringsangst, synes jeg, over for politiske målsætninger, som jeg slet ikke forstår. Jeg forstår den ikke, for vi har politiske målsætninger inden for spareområdet, og vi går og advokerer i resten af verden for, at vi skal have politiske målsætninger i Europa og i FN, men det eneste sted, hvor regeringen ikke vil have politiske målsætninger, hvad angår vedvarende energi, er i Danmark.

Jeg taler ikke om, at vi skal have detailmålsætninger inden for hver eneste energigren osv. Jeg taler om en overordnet målsætning, og når jeg tror, den er vigtig, er det, fordi erhvervslivet fortæller os, at den er vigtig. Erhvervslivet har brug for et fyrstårn, der lyser i mørket, og som de skal navigere efter. De skal vide, at et bredt flertal i Folketinget mener det her alvorligt ikke bare i de næste 3 eller 4 år, men i de næste 10, 20, 30 år, for det er den investeringshorisont, som nogle af de her investeringer kræver.

Jeg håber, at ministeren opfatter det som en invitation til en god politisk diskussion og ikke andet, for jeg forstår simpelt hen ikke begrundelsen. Vi er enige om, at når det kommer til midlerne med hensyn til at opnå målsætningerne, så kan og skal markedet spille en meget stor rolle, men markedet kan efter min mening ikke erstatte de politiske målsætninger.

Kl. 11.40

Så har jeg et par enkelte ord om de konkrete sektorer eller områder. Biobrændstoffer er vældig meget oppe i tiden. Jeg er sådan set enig med både regeringen og Enhedslisten i, at der, hvor det store potentiale er, er anden generation, og derfor skal der satses benhårdt her. Det er rart, at regeringen har sat en sæbekassebil til 200 mio. kr. på vejen; det er vi glade for. Når vi har brugt det med sæbekassebilen som billede, er det, fordi det jo altså er 50 mio. kr. om året, og det, der har været det helt klare signal fra hele energisektoren, som jo også har været inde og fremlægge det for Energiudvalget – og her snakker jeg så om alle de kommercielle aktører – er, at det første skridt koster 300 mio. kr. første år, for det er det, det første demonstrationsanlæg koster. Jeg tror simpelt hen ikke, at de her 50

mio. kr. om året er nok til at få de kommercielle aktører med.

Derudover har vi altså en EU-forpligtelse, som ligger betydeligt tidligere ude i horisonten, og jeg kan ikke se, hvordan regeringen, uanset at den ikke ønsker det, vil opnå det mål, som alle andre lande i EU har tilsluttet sig – der er ved at blive lavet en åbningsskrivelse til Danmark – hvis ikke det er ved at gøre, hvad jeg tror er det absolut billigste og mest omkostningseffektive, nemlig ved simpelt hen at iblande en vis procentdel i den benzin, vi har.

Det vil gøre, at en tankfuld benzin koster 2 kr. ekstra. Det synes jeg er til at overse; det tror jeg også forbrugerne synes er til at overse, især i de her tider, hvor man lever med forskelle på flere hundrede kroner i forhold til at tanke en tankfuld benzin den ene eller den anden dag.

Så er der vind. Vind er jo desværre gået i stå. Der ligger en masse forude, som måske kommer, men der er ikke sket noget som helst endnu, og derfor synes jeg, vi bliver nødt til at kigge både på nye placeringer for vindmøller og på bedre afregningspriser.

Der er biogas. Jeg vil gerne sige, at vi er meget, meget opsatte på, at vi skal nå målene inden for biogas. Vi tror, at vi i fællesskab er kommet til at sætte en for lav afregningspris på biogas. Vi vil foreslå, at vi i hvert fald pristalsregulerer den og ikke gør den, om jeg så må sige, tidsbegrænset. Vi synes, det er vigtigt at få gang i biogas, som jo er et meget effektivt brændsel. Det er også mere effektivt – det har alle jo ret i – end førstegenerationsbiobrændsler. Biogas er betydeligt mere effektivt, men der er bare det, at biogas ikke kan erstatte benzinen, og derfor er det ikke et enten-eller, men for os at se et både-og.

Endelig som den sidste og vigtige pointe: Hele transportsektoren bliver vi nødt til at kigge på ikke bare i forhold til at udskifte brændsel, men også i forhold til at få en besparelse. Det er den eneste sektor, hvor det ikke er lykkedes Danmark at lave en besparelse, og hvorfor det? Fordi det er den eneste sektor, vil jeg sige til ministeren, hvor vi ikke har haft nogen målsætninger.

Hvad er grunden til, at Danmark siden starten af 1970'erne har kunnet fastholde sit energiforbrug på det samme niveau, mens Finlands og alle andre landes er eksploderet? Det er, fordi Danmark havde en målsætning om, at det ikke skulle stige. Og derfor fik vi teknologierne; derfor fik vi markedsindretningen. Vi kan ikke und-

være de politiske målsætninger, heller ikke inden for transportsektoren.

Derfor vil jeg gerne afslutte med at sige, at vi fra radikal side vil gøre alt, hvad vi kan, for, at vi kan nå et bredt og ambitiøst energiforlig for fremtidens Danmark, men det går ikke uden politiske målsætninger; det går ikke uden flere midler til at udvikle de teknologier, som er en del af løsningen.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg vil spørge hr. Martin Lidegaard om markedet kontra planøkonomi. Jeg savner en forklaring på, hvorfor Det Radikale Venstre mener, at politikerne er bedre end markedet til at afgøre, hvor meget vindenergi der skal være i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg tror, at politikerne har et ansvar for at kigge 10, 20, 30 år ud i fremtiden på det her område, hvor markedet jo typisk vil have en almindelig investeringshorisont på 4-5 år, medmindre markedet ved, at der ligger et politisk signal om, at det vil gå i en bestemt retning.

Man kan ikke forvente, at markedet virker så langt ud i fremtiden, hvis ikke der ligger en bred politisk tilkendegivelse af, hvordan det skal skrues sammen.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Jeg mener, det er vigtigere, at vi har en høj andel af vedvarende energi, end at vi har konkurrencedygtige energipriser.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil altså gerne sige ligeud, at hvis vi skal tænke på dansk erhvervslivs konkurrenceevne, så tror jeg, det er af helt afgørende betydning, at vi så hurtigt som overhovedet muligt får gang i energibesparende initiativer. Det er initiativer, der kan erstatte den kul og olie, som galopperer af sted med prisstigninger, som ingen havde drømt om, og efter min mening fordi efterspørgslen er så stærkt stigende i både Kina, Indien og andre steder i verden. Det er en udvikling, der selvfølgelig vil gå lidt op og ned, men den overordnede tendens vil være klar: Det bliver dyrere og dyrere.

Den industri, det erhvervsliv, der først indretter sig på det og i øvrigt selv begynder at udvikle de nye teknologier, er den industri, er det erhvervsliv, der vil vinde, og derfor skal dansk erhvervsliv være foran. Hr. Lars Christian Lilleholt har selv stået og citeret alle de flotte eksporttal, og det er bare med at holde fast i dem.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg noterede mig med megen glæde og interesse, at hr. Martin Lidegaard ville have et både bredt og ambitiøst forlig. Tænk, hvis det kunne blive De Radikale krav til alle de brede forlig, de indgår i, at de skulle være ambitiøse.

Jeg vil så stille to spørgsmål i forlængelse af det. Det første er, når vi snakker om, at der også skal være målsætninger med, om det så er målsætninger, der f.eks. modsvarer det scenarie, som vi diskuterede i går: en halvering af olieforbruget, en halvering af CO₂-udslippet i år 2025. Er det det, som De Radikale mener må være vores målsætning, altså en målsætning, som er teknisk og økonomisk relaterbar, og hvor det kun er et spørgsmål om politisk vilje?

Det andet er det der med økonomien. Jeg vil spørge hr. Martin Lidegaard, om de ekstra penge, som Det Radikale Venstre vil stille krav om, tager udgangspunkt i, at der ikke alene er for lidt til biomasse af anden generation – det er jeg enig med hr. Martin Lidegaard i – men at der også er andre energiteknologier, energilagringsteknikker, der skal udvikles i de kommende år, fordi biomasse jo ikke kan løse alle vores problemer.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det sidste er jeg sådan set helt enig med hr. Per Clausen i, så det vil jeg ikke gå yderligere ind i.

På det konkrete spørgsmål, om vi kunne tilslutte os de målsætninger og anbefalinger, der i går blev lagt frem fra Teknologirådets side, er svaret ubetinget ja. De er godt nok en anelse mindre ambitiøse end dem, vi selv har lagt frem, og heller ikke så langsigtede, og det er fair nok, men de er et rigtig godt skridt på vejen.

Hvis jeg skulle komme en anelse malurt i bægeret, vil jeg sige, at vi i vores forslag og vores vision har meget fokus på energibesparelser som det absolut vigtigste startpunkt, fordi det er omkostningseffektivt og også sparer forbrugerne for mange penge, og så laver vi indfasning af vedvarende energi bagefter. Så vi har en målsæt-

ning, der hedder at reducere olieforbruget og CO₂-forbruget, men ikke energiforbruget som sådan.

Vi ville nok have skruet det lidt anderledes sammen, men jeg synes, det er et rigtig godt sted at starte, og energieffektivitet spiller også en stor rolle i dette scenarie. Så hvis vi kan lande der og have Teknologirådets scenarie som udgangspunkt, vil jeg da være en meget glad mand.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det synes jeg lyder meget positivt, for jeg er sådan set enig med hr. Martin Lidegaard i, at der er brug for et ganske radikalt løft i forhold til de økonomiske bevillinger, både hvad angår forskning og udvikling, og hvad angår demonstrationsanlæg osv. Og det er jo nu, man skal gøre det, mens man har pengene også fra Nordsøen.

Til det andet vil jeg bare sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg er glad for, at han har ambitioner, der rækker videre end det scenarie, vi snakkede om i går, for det er da bestemt nødvendigt, at der er nogle, der har det i de kommende forhandlinger. Vi har i hvert fald i dag hørt enkelte eksempler på nogle, der har nogle ambitioner, der er lidt mindre.

Jeg skal bare spørge hr. Martin Lidegaard: Kan han forestille sig, at man kan få et forlig, hvor ambitionsniveauet er lavere end i det scenarie, vi fik præsenteret i går?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det håber jeg ikke. Men jeg vil altså sige, at når vi snakker om energi, så giver det ikke mening, hvis ikke man laver brede forlig, for de beslutninger, vi træffer, rækker så mange år ud i fremtiden. Derfor vil vi nok gøre det, som Enhedslisten jo plejer at sige, nemlig at vi vil tage enhver forbedring, vi kan få, for det har vi brug for.

Men det er også klart, at der selvfølgelig er en nedre grænse, som vi heller ikke kan holde til at forsvare politisk; det vil jeg også godt signalere helt klart. Hvis der ikke er en egentlig vilje til at give det her område et ordentligt skub, så kan vi selvfølgelig ikke lægge stemmer til det. Så vil vi hellere afvente, at der kommer et andet flertal i Folketinget. Men jeg ville finde, det var en dybt, dybt uheldig situation, og det er ikke det, vi arbejder for at opnå.

Formanden:

Tak til hr. Martin Lidegaard. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Kl. 11.50

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren indledte sit indlæg heroppefra i dag med at sige, at energi i stigende grad skal ses i en international sammenhæng. Det handler om forsyningsikkerhed, økonomi og ikke mindst miljø. Det er vist næsten et ordret citat. Det er jeg enig i.

Risikoen for global opvarmning, faren for global opvarmning er den største sikkerhedspolitiske udfordring, vi står over for i de kommende 10 år. Vi står i en situation, hvor vi skal sikre, at der er energi til hele kloden. Det handler naturligvis om os her i Danmark og i EU, men det handler også om de udviklingslande, som er ved at kæmpe sig ud af fattigdom. Det handler om hele det afrikanske kontinent, hvoraf kun en meget lille del overhovedet har energiforsyning. Vi skal magte opgaven med på den ene side at sikre adgang til energi til stigende befolkninger, det vil sige befolkninger, der er på vej fra 6 milliarder til 9 milliarder, og på den anden side at gøre det på en måde, hvor vi undgår faretruende global opvarmning.

Faretruende global opvarmning er der i dag i EU enighed om er ikke at komme over 2 graders opvarmning ekstra i løbet af det her århundrede i forhold til førindustrielt niveau. Det er en meget stor udfordring. Jeg tror, at EU i stigende grad er ved at erkende, at denne udfordring er der, og at den er stor. I den EU-grønbog, som blev fremlagt den 8. marts i år, skriver Europa-Kommissionen:

»Klimabeskyttelsen er en hastesag ... Europa må handle – ikke nu, men nu, især på områderne energieffektivitet og vedvarende energi.«

Det er meget tydeligt, og det er tydeligere, end EU har sagt det før, og det er et vigtigt signal. For mange mennesker er det imidlertid sådan, at de ikke helt tror på, at vi reelt kan magte den opgave. Der vil jeg så godt tage fat i det arbejde, som Folketingets Energiudvalg og Teknologirådet har arbejdet sammen om i nu halvandet år. I går havde vi den indtil videre afsluttede konference, hvor Teknologirådet og dets store, brede arbejdsgruppe af eksperter fremlagde det, de kalder et kombinationsscenario.

Udgangspunktet for det scenarie har været: Hvis vi siger, at vi skal nedsætte udslippet af drivhusgasser med 50 pct. frem til 2050, og hvis

vi siger, at vi skal halvere vores afhængighed af olie, hvordan kan vi så gøre det? Der er der regnet på forskellige scenarier og endelig på et kombinationsscenario, hvor vi kombinerer en kraftig indsats med energibesparelser, som ligger i forlængelse af den aftale, vi har om energibesparelser, hvor vi indfaser eller anvender og udbygger med meget vind, og hvor vi udbygger med biomasse. Det er både i transportsektoren og i kraft-varme-sektoren.

Det, der er det fantastiske gode ved det her scenarie, er, at det viser, at det kan lade sig gøre. Det kan lade sig gøre med de teknologier, vi har. Det kan også lade sig gøre på en måde, hvor det faktisk ikke er dyrt, men en meget økonomisk fornuftig investering. Så den eneste blokering, der kunne komme ind, ville være manglende politisk vilje. Det, der også er godt ved scenariet, er, at det viser omverdenen, at det her er realistisk. Det er altså ikke bare pæne festtaler, men noget, vi rent faktisk kan gennemføre.

Kl. 11.55

Jeg håber, at det her scenarie kan blive et fælles grundlag, som vi lander på i vores energiforhandlinger. Vi vil personligt gerne gå længere, og hvis vi kan gå længere, synes vi, at det er fint. Men vi mener, at det her ligesom må være den minimumsplatform, vi ender på.

Hvad kan vi vinde ved det? Ja, vi kan jo vinde det helt åbenlyse, at vi viser, at man kan nedsætte udslippet af drivhusgasser markant. Vi vil vinde det, at vi kan styrke vores energiteknologier meget markant og styrke vores eksport – jeg kan forstå, at ministeren også er interesseret i det og selv ser en vision for sig, hvor eksporten af energiteknologier på det her område kommer op på 50 mia. kr. i løbet af de kommende år – og vi kan vinde det, at vi mindsker vores afhængighed af importerede brændsler. Det vil være en win-win-situation for os.

Men det er også en platform, vi kan bruge i forhold til både EU og den omgivende verden for EU. Jeg mener, at vi skal gøre det, at vi promoverer det her kraftigt i EU, altså viser det. Der er en modtagelighed i Kommissionen i dag, som er meget større, end den har været tidligere. Den energispæreaftale, vi indgik sidste år i juni, i øvrigt med bindende mål for energispæreindsatsen, har vakt stor opmærksomhed i EU, også fordi den er så konkret, at man kan se, at den kan lade sig gøre.

Jeg mener, vi bør gøre det samme med det her teknologiscenarie, altså gøre det maksimalt synligt i EU-sammenhæng og sige: Det her er rent

faktisk muligt. Det er jo en af vores store muligheder for at få direkte indflydelse på udviklingen af EU's energipolitik.

Hvis man ser på sådan noget som energibesparelser, viser det sig jo, at vi i realiteternes verden har haft stor indflydelse på det direktiv, der er vedtaget sidst. Vi har også her i Folketinget fået en meget positiv respons på vores meget fyldige bidrag til grønbogen om energieffektivitet, hvor Energiudvalget og Europaudvalget har oversendt tre siders bemærkninger. Det har vi fået en stærk kvittering for. De tre-siders bemærkninger har vi været bredt enige om i Folketinget, og de indeholder en lang række meget konstruktive forslag. Det mener jeg virkelig vi skal bygge videre på også i forhold til teknologiscenariet.

Så sagde ministeren heroppefra, og det har også været diskuteret undervejs, at det ikke er regeringens holdning med bindende mål, men at regeringen er åben for pejlemærker. Jeg tager det som et udtryk for, at regeringen sådan set godt ved, at vi skal vide, hvor vi vil hen, men at den ønsker at bruge et andet ord. Det er så o.k. for os, hvis det i virkeligheden handler om at bruge et andet ord.

Det afgørende er, at vi ved, hvor vi vil hen. Det afgørende er, at vi stiler målrettet mod at komme derhen, og at vi opnår enighed om nogle virkemidler, som rent faktisk kan bringe os derhen. Det handler om en bredspektret indsats. Det handler om at satse både på de teknologier, vi har veludviklet, og dem vi ikke har veludviklet endnu.

Meget af det handler naturligvis om vindenergi både på havet og til lands. Til lands handler det meget om, at vi får tilstrækkeligt med demonstrationsområder, hvor selskaber kan sætte op, så de rent faktisk kan få afprøvet deres nyeste teknologier, hvilket også er forudsætningen for, at de kan bevare en førerposition på verdensmarkedet.

Det handler også om at komme af med det markedsforvridende loft, der er i udskiftningsordningen. Det handler om at få vores biogasaf-tale til at fungere. Vi ved alle sammen, at den ikke fungerer, og vi bliver simpelt hen nødt til at se på prisafregningen.

Så handler det om solvarme og om at få de store solvarmeanlæg ind i kraft-varmen. Det har allerede vist sig gennem Energinet Danmark DK's beregninger, at der faktisk er en rigtig god økonomi i det. Det handler om at få udviklet solceller. Vi bliver muligvis ikke førende på selve

teknologien, men vi kan blive førende på anvendelsen af den. Jeg har i hvert tilfælde også et meget stort ønske om, at solcellelav bliver ligestillet med vindmøllelav, hvilket de ikke er i dag. Det er meget vigtigt, vi får det her folkelige engagement ind også i denne del af energipolitikken, ligesom vi også må arbejde på at få mulighed for, at vindlav kan spille en rolle, især når vi taler om møller på land.

Så handler det naturligvis om transportsektoren. Det er positivt, at ministeren har spillet ud med 200 mio. kr. over 4 år til forskning, udvikling og demonstration. Jeg må sige, at jeg er glad for det, for det er halvdelen af SF's beslutningsforslag eller i hvert tilfælde en del af det, som ministeren har sagt ja til. Det er jeg glad for.

Kl. 12.00

Jeg synes så, det er ærgerligt, at ministeren stadig væk er tilbageholdende med hensyn til også at få førstegenerationsbrændstofferne ind på markedet. Når jeg synes det, er det ikke, fordi de har den optimale miljøøkonomi, det har de ikke, men det er, fordi jeg tror på, at et markedsstræk virkelig vil være det, der vil kunne skubbe udviklingen fremad og i øvrigt også få de private investorer, som ministeren gerne vil have med, til virkelig at melde sig på banen.

Og så skal man jo ikke underkende, at selv om førstegenerationsbrændslerne ikke er CO₂-neutrale – det er de jo ikke – og der er ganske mange problemer med dem, giver de altså faktisk et bidrag til at nedbringe udslippet af CO₂ fra transportsektoren.

Vi må jo se i øjnene, at mens vi har haft rimelig gode resultater i selve energisektoren, har vi ikke haft gode resultater i transportsektoren. Transportsektorens CO₂-udslip er steget med 24 pct. siden 1990, og det går simpelt hen ikke. Det klarer vi ikke kun med biobrændstoffer. Vi er nødt til at have meget stærkt øget effektivitet i bilparken, og der er en række virkemidler, vi må ind og bruge her, både nationalt og på EU-plan, og det haster, for ellers magter vi simpelt hen ikke opgaven med også at have en ambitiøs klimapolitik efter 2012. Og det står jo faktisk i regeringens eget grundlag, at den ønsker en ambitiøs klimapolitik.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Er SF enig i, når man sådan samlet set vurderer den danske energipolitik, også i international sammenhæng, at vi så i Danmark rent faktisk har en meget ambitiøs energipolitik?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

På nogle måder har vi en ambitiøs energipolitik. Vi har det på energispareområdet, der må man sige, at der har vi nok været dem, der har rykket først.

Med hensyn til vind rykkede vi meget, meget kraftigt gennem 1980'erne og 1990'erne. Så kom der en meget ulykkelig opbremsning i 2001, da den tidligere energiminister aflyste de tre havmølleparker, der ellers var planlagt. Så tog det os et par år at få forhandlet os frem til en situation, hvor vi igen kunne tage fat på det og sige, at vi ville have udbygget med havmølleparker, og blev enige om det.

Jeg er ked af det dyk, vi havde, også i vores internationale omdømme, fordi det også ramte vindsektoren. Men jeg mener, vi er på vej fremad igen, og hvis vi kan blive enige om rent faktisk at lave en ambitiøs platform – og der mener jeg, at Teknologirådets arbejde er et rigtig godt grundlag for os – så kan vi komme fremad, hvor vi bliver det land, som andre virkelig ser op til, og hvor vi bliver et åbent vindue, som andre gerne vil se ind ad. Det mener jeg må være en fælles opgave for os at bringe os derhen.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

En del af debatten i dag er gået med at diskutere det energiscenarie, som Teknologirådet og en række fagfolk fremlagde i går, og det synes jeg faktisk er meget rimeligt og meget fortjent, for der er tale om et ganske fremragende stykke arbejde, hvor vi jo faktisk har arbejdet seriøst med de her ting i over halvandet år.

Der er tale om et såkaldt kombiscenarie, hvor energibehovet dækkes af en række forskellige forsyningskilder, og hvor olieforbrug og CO₂-udledning er halveret, og som samtidig tager udgangspunkt i de forudsætninger, der også ligger til grund for regeringens såkaldte energistrategi og den vedtagne energispareplan.

Det er klart nok, at Enhedslisten har en mission om at få mere vedvarende energi, en mere aktiv indsats navnlig på transportområdet end det, der ligger i det her scenarie, i form af en bedre kollektiv trafikbetjening, billigere kollektiv trafik og en strategi for gods på bane, der sikrer, at lastbiltransporten i modsætning til det,

der er forudsat i det scenarie, vi her har taget udgangspunkt i, ikke vokser.

Men alligevel synes jeg faktisk, det er meget godt at tage udgangspunkt i det arbejde, som er blevet lavet her. Derfor har jeg også forsøgt i debatten i dag at få nogle tilkendegivelser af, om der dog i det mindste kunne være enighed om, at det var et både teknisk og økonomisk realistisk udgangspunkt, og at det, man så stod tilbage med, var den politiske vilje.

Kl. 12.05

Ikke alle har jo svaret lige klart, og det er selvfølgelig heller ikke overraskende. Nogle har måske svaret så uklart, at man godt kunne få det klare indtryk, at deres ambitionsniveau var noget lavere. Men jeg håber i hvert fald, at det arbejde, som er lavet her i Teknologirådets regi, faktisk kan komme til at spille en central rolle, ikke alene i den energipolitiske debat, men såmænd også i de forhandlinger, som en stor del af dette Folketings parti deltager i.

Ellers må vi jo sige, at når man ser på den årlige energiredegørelse fra ministeren, som er til debat i dag, så er den jo ikke overraskende. Regeringen holder fast i udspillet »Energistrategi 2025«, som man fremlagde sidste sommer, og som jeg ikke synes sådan ret meget ligner en egentlig strategi, men snarere sådan en energipolitisk fristil. Jeg synes stadig, at mangelen på ambitioner er slående, og derfor mener jeg sådan set, at de partier, der har ambitioner på det her område, og det anerkender jeg at de øvrige oppositionspartier har, står over for svære forhandlinger.

Men jeg er da glad for, at Folketinget her på tirsdag vil vedtage, at forhandlingerne går godt. Det er jo altid rart, men måske ikke så betryggende, at det er nødvendigt at vedtage det, skulle jeg sige, for når de forhandlinger, jeg deltager i herinde i Folketinget, går godt, så plejer vi ikke at vedtage det, men det er helt i orden med mig.

Jeg vil dog sige, at Enhedslisten ikke vil stemme for det forslag, vi vil stemme imod det, fordi vi jo synes, at det derudover er blottet for ethvert indhold.

Nu er der gået et stykke tid, uden at vi har fået en energistrategi, det er jo i et år, vi har ventet på energistrategien fra regeringens side. Nu venter vi så på forhandlingerne. Noget tyder på, at der kommer til at gå et stykke tid endnu, og det er jo ikke, fordi der ikke sker noget.

Socialdemokraterne er kommet med dele af et udspil, De Radikale har et udspil for år 2050. Jeg går ud fra, at når man har valgt 2050, er det,

fordi man uden at have særlig meget konkret indhold kan få det til at lyde flot, fordi slutmålet er flot.

Aktørerne på den danske energiscene er meget aktive. Der afholdes konferencer om energi i mange sammenhænge. Overalt kommer forskellige brancher og foreninger med deres bud på Danmarks energifremtid.

Men regeringen har ikke skiftet til en mere aktiv linje. Her er det stadig markedet, som grundlæggende skal styre udviklingen i vores energiforsyning, kombineret med de tiltag, man kan blive enige om i EU.

Enhedslisten er enig i, at energiforsyning ikke skal ses alene i et nationalt perspektiv, men vi synes nu, regeringens tilgang meget er at sidde med hænderne i skødet, indtil nogle lægger de store linjer, i stedet for at gå foran. F.eks. synes vi jo, at når det handler om at bidrage med mere vedvarende energikapacitet, er der en række områder, hvor man har forsømt at handle.

Fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, skal vi sige det stop, der skete i udviklingen på vindområdet, hvor man sagtens kunne tage langt mere vidtgående initiativer end dem, der er planlagt. Vi har set, hvordan forskningen og udviklingen af bølgekraft, solenergi og brint har lidt skade af det stop, som regeringen gennemførte, fordi det at slette de fodaftryk, som den tidligere socialdemokratiske energiminister måtte have sat, åbenbart var en meget vigtig selvstændig prioritet. Det har energipolitikken i Danmark lidt under.

Regeringen vil have omkostningseffektivitet frem for alt og taler om ustabile internationale rammebetingelser uden for vores kontrol og om, at energisektoren skal tilpasse sig de omskiftelige internationale rammer.

Hvis det er olieprisen, man taler om, så tør jeg godt vove det ene øje – det kan så blive det halvblinde højre – og komme med en hovedretning i rammebetingelserne: Der bliver mindre olie, vi bliver flere om at bruge den olie, der er, både fordi de fleste lande faktisk kommer til at bruge mere olie i fremtiden, og selvfølgelig også fordi vi generelt set bare bliver flere. Så jeg er ret sikker på, at prisen på olie vil være høj i en lang periode, og det er jo en af grundene til, at vi skal ud af afhængigheden af olie og andre fossile brændsler.

Et andet meget vigtigt element, andre har været inde på, er det sikkerhedspolitiske aspekt og det, at det at være afhængig af olie og andre fossile brændsler jo fører til ganske voldsomme

konflikter udeomkring i verden, som i nogle tilfælde direkte kan føre til krig.

Men det er ikke bare det. Vi spiller hasard med vores fremtid, for hvert år vi fortsat har et højt olieforbrug. CO₂-udledningen skal ned, og det skal gå hurtigt. Vi lever jo nu i en tid, hvor man ikke diskuterer, om der er klimapåvirkninger, og man diskuterer heller ikke, om de er alvorlige. Man diskuterer måske i en vis udstrækning, hvor alvorlige de er, og så diskuterer man, hvad man skal gøre og hvor hurtigt. Efter Enhedslistens opfattelse er der ingen tvivl om, at der skal handles hurtigt.

På det her område er tiøren nu tilsyneladende også faldet for regeringen, når det gælder forståelsen for, hvor vigtigt det er at støtte udviklingen af ny energiteknologi, men her synes jeg, der ryger en kobling af i redegørelsen, for pludselig handler udviklingen af ny teknologi alene om eksportmuligheder, om at styrke erhvervslivet.

Kl. 12.10

Jeg må nok spørge: Hvor blev visionerne for vores egen energiforsyning af? Og hvorfor går vi ikke hele vejen og laver en rigtig demonstration af energiteknologi ved simpelt hen at indfase nye typer anlæg i vores systemer, så vi får en større andel af vedvarende energi, og så den viden, vi genererer, omfatter de nye teknologier i anvendelse og ikke mindst, hvordan de kan indgå i hele energisystemet?

Hvis vi gjorde det, tror jeg sådan set, at Danmarks konkurrenceevne, beskæftigelsen i Danmark osv. ville få et ganske voldsomt løft, samtidig med at vi jo altså faktisk havde løst den udfordring, vi står over for, med at sikre, at vi bliver uafhængige af de fossile brændstoffer.

Forskning, udbud til konsortier osv. er jo vigtige elementer.

Fru Anne Grete Holmsgaard var inde på det folkelige engagement, og jeg tror faktisk, at det er meget vigtigt at holde fast i og at huske også de positive ting, der var omkring det i forbindelse med vedvarende energi i 1970'erne og 1980'erne, hvor man byggede det op, og hvor det folkelige engagement var på både den politiske side og den praktiske side, og at det faktisk er sådan, at mennesker godt kan medvirke til udviklingen af vedvarende energi og de teknologier, der er der, uden at være forskere eller uden at have mange penge. Etableringer af sollav, solenergilav og vindenergilav er selvfølgelig

én metode, men man kunne givetvis også finde andre metoder, hvis man havde det som en intention.

Hvis man skal følge regeringens energistrategi, er vores nuværende forudsætninger for udbygningen af vedvarende energikapacitet jo en privatiseret dansk energisektor, der ikke udbygger kapaciteten herhjemme, medmindre vi laver statslige udbud, og det er ikke noget godt udgangspunkt. Ting kommer ikke af sig selv, og bl.a. fordi adskillige europæiske nationer har valgt en mere aktiv strategi, som meget minder om de danske ordninger, vi havde tidligere, er der brug for at investere langt mere aktivt i vedvarende energi.

Også spørgsmålet vedrørende transporten er meget vigtigt. Her må der sættes på både reduktion af transport, omlægning af transport og mere energieffektiv transport, og brintenergien skal ikke glemmes i en situation, hvor vi sætter på biomasse, for biomasse kan ikke løse alle de opgaver, vi står over for.

Som jeg sagde, var Enhedslisten ikke helt tilfreds med det forslag til vedtagelse, der blev fremsat, så jeg skal på vegne af Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ønsker, at udfordringerne på energiområdet skal løses i snæver sammenhæng med miljø, beskæftigelse, forsyningssikkerhed og med størst mulig indflydelse for forbrugerne.

Derfor opfordrer Folketinget regeringen til – at fremlægge en plan for omlægning af den danske energiproduktion og energiforbruget til transport, så energiforsyningen baseres på vedvarende energikilder i løbet af 30 år. Planen skal omfatte investeringer i så vel forskning og udvikling som egentlig etablering af energiproduktion og energilagring samt i omfattende energibesparelser. Planen tager udgangspunkt i udnyttelse af vind, sol og bølgekraft og udvikling af energibærer- og lagringsteknologi.

Planen finansieres af indtægter fra Nordsøen, bl.a. gennem en øget beskatning af olie- og gasudvindingen.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 77).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Så er det transport- og energiministerens.

Transport- og energiministerens (Flemming Hansen):

Jeg tillader mig at glæde mig over en meget god debat, en debat, som i modsætning til det, man af og til får opfattelsen af, når man læser eller ser og hører pressen, jo i virkeligheden er præget af meget stor enighed og en fantastisk flot vilje til at nå nogle ting sammen. Flere af ordførerne har sagt, at årsagen til, at vi er nået så langt i Danmark, er, at vi har kunnet gøre tingene i fællesskab, og det synes jeg er flot.

Det er klart, at det irriterer mig, at man af pressen får det indtryk, at vi er på katastrofekurs med vores energipolitik. Jeg kunne nogle gange ønske, at folk brugte deres evner til at udtale sig lidt mere diplomatisk eller moderat, for det er jo ikke rigtigt, at vi er på nogen som helst form for katastrofekurs. Vi er i virkeligheden et af de mest energirigtige samfund i verden, og det har flere af ordførerne også givet udtryk for. Det skyldes efter min opfattelse, at vores energipolitik er præget af et stort set enigt Folketing, ja, det er faktisk over 97 pct. af Folketingets medlemmer, der står bag energipolitikken, og det er enestående flot, og det synes jeg vi skal være glade for.

Kl. 12.15

Det er også interessant, at energipolitikken her i den senere tid har været præget af mange udspil fra Det Radikale Venstre, fra Socialdemokratiet osv. Det vender jeg lidt tilbage til senere, men før jeg går ind på at svare de enkelte ordførere, er der nogle ting, som jeg godt vil omtale, fordi det er temmelig generelt.

Det første er jo dette med første- og andengenerationsbrændstoffer til transport. Må jeg sige, at førstegenerationsbrændstoffer er noget, som er i gang også i Danmark, og der er jo ingen, der forhindrer nogen som helst i at producere løs. Vi har oven i købet fjernet CO₂-afgiften. Jeg synes, visionen, og det hører jeg også Folketingets medlemmer sige, er andengenerationsbio-brændstof. Det er brændstof af affald, det er der perspektiver i, det er der udfordringer i, og vi har faktisk et rigtig godt udgangspunkt, for danske virksomheder præger næsten hele verdensmarkedet med enzymer til biobrændstof, og vi har en forskning, som tilhører verdenseliten.

Så jeg vil sige til hr. Martin Lidegaard, at jeg nok skal vende tilbage til svaret vedrørende sæbekassebilen. Jeg synes faktisk, det er en sæbekassebil, som er på vej til at blive en fuldblods sportsvogn, endda af den miljørigtige slags.

Jeg må også sige, at jeg nogle gange bliver lidt frustreret, når jeg ser og hører den debat om første- og andengenerationsbrændstof. Jeg ser, at der på mindre end en måned er to udmeldinger fra Socialdemokratiet, som er fuldstændig modsat hinanden; jeg nævner det bare som eksempel.

Den 19. april siger Socialdemokratiet i deres udspil til energipolitik, som de i øvrigt meget interessant kalder ni pejlemærker, det udtryk har jeg noteret mig, at det er altafgørende, at der er tale om brændstoffer, der er produceret i henhold til et positivt energi- og miljøregnskab. Det kan bl.a. ske gennem brug af restprodukter som eksempelvis halm, øvrigt organisk affaldsmateriale, spildvarme samt overskydende energi af fra vindenergi. Det er jo interessant, for det er anden generation, man der nævner.

I går hører man så Socialdemokratiet, fordi der var lidt pop i det i pressen, sige:

Men Socialdemokratiet frygter, at Danmark går glip af en eksportsucces, hvis regeringen ikke investerer i førstegenerationsbiobrændsel, som udvindes af f.eks. majs, men udelukkende satser på andengenerationsbiobrændsel af flis og halm.

Det er jo ganske interessant, for det er to vidt forskellige ting, de siger, og man må som borger kunne blive temmelig forvirret over at læse det socialdemokratiske energiudspil.

Det andet, som har præget debatten, er jo denne spændende diskussion om bindende målsætninger eller pejlemærker. Jeg har med glæde noteret mig, at Socialdemokratiet også bruger ordet pejlemærker. Jeg synes faktisk, hr. Lars Christian Lilleholt rigtig godt sagde, at hvis man vil vide, hvor man skal hen, så må man have nogle mål. Det kan jeg godt forstå, men jeg synes, pejlemærker er langt mere fleksibelt, og når vi har en debat om 2025-udspillet, mener jeg, at det simpelt hen er et for langt forløb til at have målsætninger, som man binder sig fast på. Der synes jeg, at pejlemærker er meget rigtigere.

Hvis vi taler om noget, der ligger 3, 4, 5 år frem, kan det godt være, at målsætning er et rigtigt begreb, for det kan man måske overskue. Men når vi taler om noget, som går frem til 2025 – der kan være nye EU-mål på kort og lang sigt, der kan være en prisudvikling, vi overhovedet

ikke har fantasi til forestille os, opad eller nedad, der kan være udbud og efterspørgsel, nye fund af olie osv. – så synes jeg, pejlemærker er meget rigtigere, fordi man kan justere dem hen ad vejen.

Hvis vi bliver enige om vores energipolitik 2025, hvad jeg ligesom hr. Martin Lidegaard forventer, så er det da naturligt, at vi siger til hinanden: Vi har nogle pejlemærker, dem er vi enige om. Men det er da også rigtigt, at vi hvert andet eller tredje eller fjerde år, eller hvornår nogle ønsker det, fordi der sker noget nyt, tager dette op til revision og spørger, om det stadig væk er de aktuelle pejlemærker.

Kl. 12.20

Derfor synes jeg, det er en lidt unødvendig strid om ord, for jeg hører faktisk ikke, at vi er uenige. Jeg tror ikke engang, man selv blandt de største virksomheder kan finde nogle, som siger, hvordan energipolitikken skal være i 2050. Det har hr. Martin Lidegaard spillet ud med i Det Radikale Venstres udspil. Jeg synes, 2025 er så langt væk, at jeg ikke nøjagtigt kan sige, hvad målsætningen skal være.

Men jeg vil gerne være med til at sætte nogle pejlemærker, præcis som Socialdemokratiet sagde, og så lad os da justere dem, når vi har behov eller hvert andet, tredje eller fjerde år, alt efter hvad vi nu bliver enige om i aftalen vi skal gøre. Målsætninger, hvor man binder sig så fast, synes jeg ikke giver det nødvendige skær af seriositet – og det siger jeg ikke for at forklejne, hvad nogle mener, det må man jo selv om. Jeg synes bare, at når vi skal se noget i et så langt et perspektiv, er det altså vigtigt, at vi giver os selv den fleksibilitet, som jeg synes, pejlemærker giver.

Der kunne sikkert være en eller anden vis mand, som så ville kalde det fleksible målsætninger, det kan da godt ske, men jeg tror, at hvis vi er enige om at justere, så finder vi nok ud af, at der skal justeres, hvis der er behov, eller når nogle ønsker det og finder det rigtigt. Så jeg tror godt, vi kan blive enige om at løse denne ordstrid.

Så har mange været så venlige at rose os, fordi regeringen er kommet med et udspil indeholdende omkring 200 mio. kr. Nogle har også sagt, at det er alt for lidt – det er klart, sådan er det jo – men jeg vil gerne understrege, at jeg anser beløbet for at være betydelig større. Der må være så mange interessenter, som må være med i det her, at jeg sagtens kunne forestille mig, at de 200 mio. kr. blev til 400 mio. kr.

Jeg sagde ikke, at DONG sagde det i går, men DONG's pressemeddelelse, som blev sendt ud som anerkendelse af det her, udtrykte jo en meget venlig imødekommenhed, med hensyn til at man ser det her som en stor nødvendighed.

Lad mit slutte der og gå over til de enkelte ordførere, hvor jeg synes, indlæggene var gode. Jeg tillader mig at springe regeringspartiernes ordførere over, fordi vi heldigvis har samme opfattelse – det er jo meget praktisk – af tingene, og vi er fuldstændig enige i regeringen om den politik.

Til hr. Kim Mortensen vil jeg godt sige tillykke med ordførerskabet endnu en gang. Hr. Kim Mortensen nævner glæden over, at en bred aftale kan fortsættes, og det synes jeg også er godt. Hr. Kim Mortensen kom ikke til at sige det, men var indirekte ved at anerkende, at de temamøder, vi har haft, har været meget gavnlige. Så har vi igen den strid om målsætninger eller pejlemærker, hvor jeg noterer mig det socialdemokratiske ordvalg, pejlemærker. Hr. Kim Mortensen udtrykte også glæde over, at der nu blev fundet penge til anden generation af biobrændstoffer.

Jeg ville sådan ønske, at nogle fra pressen overværede det her, for den positive indstilling, hr. Kim Mortensen kom frem med, er altså ikke den, jeg finder i pressen i dag, når jeg ser, hvad der står både i Politiken og i Jyllands-Posten. Men det er måske en del af det politiske liv.

Så er der fru Tina Petersen, som bakkede flot op. Jeg kan ikke se, at fru Tina Petersen er her. Hun sagde, at det var godt, at hun havde skubbet til regeringen, og at vi havde reageret lidt for langsomt. Men jeg er i hvert fald glad for, at sæbekassebilen nu er ved at få fart på.

Derfor vender jeg mig til hr. Martin Lidegaard, som jo er et meget radikalt menneske, kan man vel godt sige. Hvis De Radikale engang skulle udpege sådan en rollemodel, så skulle det være hr. Martin Lidegaard. Det mener jeg virkelig, og det mener jeg helt ærligt. Der er ikke nogen her i Folketinget, bortset fra Dansk Folkeparti, som jeg har indgået så mange forlig med både på energi- og transportpolitikken som hr. Martin Lidegaard. Samtidig er der ikke nogen, der kritiserer mig så meget, som hr. Martin Lidegaard. Det er sådan en forunderlig situation at være i.

Men det er måske netop udtryk for den radikale verden, og der kan jeg jo ikke blande mig i, hvordan man ser verden. Men jeg er i hvert fald meget glad for, at hr. Martin Lidegaard roste vo-

res oplæg og talte meget om, at vi har et fælles mål med det, vi gør her. Han talte også meget om andengenerationsbiobrændsler og talte også om dette med målsætningerne – om vi nu skal vælge det ene eller det andet ord – men det tror jeg at jeg har givet klart udtryk for.

Kl. 12.25

Fru Anne Grete Holmsgaard holdt en meget flot storpolitisk tale, synes jeg, som anerkendte, at energipolitik kun giver mening, hvis vi ser den i international sammenhæng. Jeg vil måske sige, at den måske havde egnet sig bedre til at være en tale om miljøpolitikken, men det er rigtigt, at der jo er en meget snæver sammenhæng. Fru Anne Grete Holmsgaard reflekterede også over dette med bindende mål eller målsætninger og kom også til at rose regeringen for, at de 200 mio. kr. var en god start.

Endelig så hr. Per Clausen også energipolitikken i et internationalt perspektiv. Hr. Per Clausen kunne ikke få sig selv til at nævne ordet EUperspektiv, men det er vel det, der menes, og det er i hvert fald også det, jeg giver udtryk for i min tale.

Så jeg takker for en meget god debat, og nu har jeg en fornemmelse af, at der godt kunne komme et enkelt spørgsmål til mig, så jeg finder en blyant frem her.

Formanden:

Tak. Der er foreløbig tre ordførere, der har bedt om korte bemærkninger til ministeren, først fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt tage fat på biobrændstofferne og de 200 mio. kr. Jeg går ud fra, at intentionen med de 200 mio. kr. til videreudvikling er, at produktet skal ud på markedet. Så vil jeg gerne vide, hvornår ministeren mener det skal ud på markedet i Danmark, og hvad det egentlig er, ministeren vil gøre, for at det så – som ministeren mener – kun bliver andengenerationsbiobrændstoffer, der kommer ud på markedet. Hvordan vil ministeren håndtere det? Hvad er det for en politisk slagplan, ministeren har for det? Det er det ene.

Det andet er, at statsministeren i EU-sammenhæng jo har sagt ja til det dokument, der kom fra Det Europæiske Råd i marts i år, hvor man siger ja til, at Kommissionen og EU skal overveje en målsætning på 8 pct. biobrændstoffer i transportsektoren. Hvad er ministerens plan for, at

Danmark lever op til det, når nu man har sagt ja til, at det vil man overveje?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

En af svaghederne ved de her korte bemærkninger er, at man får lov at stille nogle spørgsmål, som det vil tage omkring en halv time at besvare, og så meget tid er der ikke, forstår jeg på formanden. Derfor skal jeg prøve at gøre det sådan i overskrifter.

Med hensyn til de 200 mio. kr. er det regeringens opfattelse, at vi nu har sat de penge af, og at vi også regner med, at der kommer betydelig mere til, måske 400 mio. kr., måske mere. Som fru Anne Grete Holmsgaard husker, nedsatte vi i forbindelse med finansloven for 2006 en arbejdsgruppe med bl.a. Finansministeriet og mit ministerium, der skulle kigge på, hvordan vi kommer videre i al det her. Den arbejdsgruppe skulle være færdig med sit arbejde inden udgangen af 2006. Jeg har på regeringens vegne bedt arbejdsgruppen om at være færdig inden sommerferien med den del af det, der netop omhandler biobrændstoffer.

Det er rigtigt, at vi i vores oplæg, som vi har offentliggjort i går, fokuserer på andengenerationsbiobrændstof, så det er altså arbejdsgruppen, der skal komme med oplæg til det, og så vil det selvfølgelig blive diskuteret bredt, hvordan vi gør det bedst muligt.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det jo ingen hemmelighed, at jeg mener, at man bør starte med førstegenerationsbiobrændstoffer for at lave det markedstræk, som virkelig sætter skub i den her udvikling. Men mit spørgsmål til ministeren går egentlig på, at hvis ministerens holdning er, at der kun skal andengenerationsbiobrændstoffer ud på markedet – det er klart, at de er CO₂-neutrale og de bedste – hvordan er det så, ministeren havde forestillet sig man gør det?

Er det en mærkningsordning, ministeren går efter, eller hvad er det, ministeren vil gøre? Alttså, stiler ministeren i virkeligheden efter, at det her bare er en forsknings- og udviklingsindsats, og så må olieelskaberne selv klare resten? Eller er ministeren enig med mig i, at man bliver nødt til at træffe en politisk beslutning om, at man vil have det i tankanlæggene, for ellers får man det ikke ud på markedet?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det har jeg ikke forklaret godt nok, så det skal jeg gøre. Det, vi forestiller os ved at bruge penge, er, at vi kommer over den tærskel, vi så tit har diskuteret, fra forskning over til demonstrationsprojekterne, inden man kan gå ud på markedet. Det her er altså at forberede fasen fra forskningsmiljøet over til demonstrationsprojekter, sådan at det bliver åbenbart for markedet.

Det bringer mig netop tilbage til første generation. Det er jo i dag klart til markedet, kan man sige. Det findes i landene omkring os, og jeg vil ikke blive det mindste overrasket, hvis et eller to olieselskaber eller dem alle sammen inden for et halvt år eller måske kortere tid har første generationsbiobrændstoffer på markedet. Det er jo sådan set klart. Noget af det produceres endda i Danmark, og det er noget, der findes en markedspris på globalt.

Jeg vil ikke sige, vi er færdige med det, men det er klart, det kan bruges, og jeg føler mig personlig overbevist om, at det vil blive brugt inden for relativt kort tid, for jeg tror, at selskaberne må være klar over – eller det er de selvfølgelig – at her er en mulighed, og at her måske er et nyt marked. Så er den del af sagen klar, og så skal vi til det næste skridt. Og alle er jo enige om, at anden generation er fremtiden.

Kl. 12.30

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Først og fremmest en stor og varm tak til ministeren for hans store kompliment, hvor han udnævnte mig til radikal rollemodel. Det er jeg meget glad for. Jeg ved ikke, om jeg fortjener det, men det er jo rigtigt, at det at være opposition og forligspartner er specielt. Måske vil jeg endda gerne have lov til at give komplimenten tilbage. Det Konservative Folkeparti har jo en ganske særlig rolle i øjeblikket, både som opposition og regeringspartner i den nuværende regering, på en række områder fra velfærdsforhandlinger til asylbørn, og energiområdet kunne egentlig, synes jeg, godt kandidere til også at være et område, hvor ministeren, som jeg ved har hjertet med i den her sag, virkelig sprang ud som forkæmper for den vedvarende energi.

I den sammenhæng har jeg to konkrete spørgsmål til ministeren. Hører jeg i ministerens svar til fru Anne Grete Holmsgaard en anerkendelse af, at Danmark skal nå den nuværende

EU-målsætning på 5,75 pct. med hensyn til bio-brændstoffer inden for fristen? For det er da så en ny melding, og den vil jeg være meget glad for. Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er om det med pejlemærker og målsætninger. Jeg håber ikke, vi taler forbi hinanden. Jeg vil slet ikke ned på detailniveau og sige, at nu skal lige præcis biogas eller vind eller andre nå at have den procentandel i 2025, jeg vil have en helt overordnet målsætning, ligesom vi har på energispareområdet. Er ministeren ikke med på den?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Med hensyn til det sidste har jeg altså givet udtryk for, hvad jeg mener, og jeg tror, at når vi sidder omkring forhandlingsbordet, fem-seks fornuftige mennesker fra fem-seks partier, så finder vi nok en løsning på dette med, hvad vi skal kalde hesten. Det tror jeg nok vi skal finde ud af.

Med hensyn til målene for første generation har regeringen jo spillet ud med 0,1 pct. som mål. Vi har afsat 60 mio. kr. til det, og en af de ting, der også indgår som en opgave i vores arbejdsgruppe, er, hvordan vi får det løst, hvordan vi får det nået. Men jeg er ret overbevist om, at vi inden for 1-2 år på grund af markedskræfterne, som afgjort vil komme til at fungere, vil nå et mål, som er højere end 0,1 pct. Vi vil bare lade markedet selv bestemme det. Vi har sat et bindende mål på 0,1 pct., og det er det, regeringen går efter.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil da gerne complimentere regeringen for dog i det mindste på dette område at have sat et bindende mål, om end jeg så vil sige, det ikke er imponerende højt, hvis ikke man sætter det højere. 0,1 pct. er jo ikke sådan prangende, kan man godt tillade sig at sige.

Diskussionen om pejlemærker og målsætninger vender vi tilbage til. Det er jeg med på. Men mit spørgsmål var sådan set: Der ligger jo en åbningsskrivelse klar nede i EU mod Danmark, fordi Danmark som et af de ganske få lande i EU tilsyneladende har tænkt sig ikke at leve op til aftalen mellem EU-landene om 5,75 pct., og derfor risikerer vi nu at få en retssag på halsen.

Er ministeren indstillet på, at Danmark skal nå den målsætning, eller skal vi afgøre den sag i EU-retten?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg ved ikke, om der bliver en retssag, om vi kommer så langt. Men jeg er ret overbevist om, at hvis vi kommer så langt, så vil regeringen vinde.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg kan høre, at det her bliver til et længere akademisk skoleridt om pejlemærker og målsætninger. Nu har ministeren henvist til det socialdemokratiske energioplæg indtil flere gange, hvilket vi selvfølgelig er glade for, men jeg kan måske for at afklare diskussionen gøre opmærksom på, at der neden under vores ni pejlemærker indgår målsætninger, så vi kan måske lande der. Det er der sådan set ikke noget problem i. Det er procentuelle målsætninger inden for de forskellige områder, og så må man gerne kalde det pejlemærker, det har vi bestemt ikke noget imod, når vi også har det med, der står nedenunder.

Med hensyn til ministerens besvarelse af forespørgslen tror jeg, det var en fejl, at ministeren sagde, at det var 360 millioner offentlige kroner, der var til forskning og udvikling til demonstration. Det er det ikke. Det er både offentlige kroner og brugerfinansierede kroner, PSO'erne.

Det, jeg godt kunne tænke mig at vide i forbindelse med hele den allokeringsplan, vi står over for nu, er: Hvilke æg har ministeren som energiminister lagt i kurven i den nationale allokeringsplan for CO₂-kvoter som værende ministerens bidrag uden for de kvotebelagte områder som indenlandske initiativer, der kan nedbringe CO₂-udslippet fra nu af og frem til 2012?

Kl. 12.35

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg har for det første noteret mig Teknologirådets seminar om CO₂. Og for det andet må jeg sige, som jeg sagde i min tale, at det er noget, som miljøministeren arbejder med og vil komme med et udspil om, og jeg vil ligesom det øvrige Folketing afvente miljøministerens udspil på det område.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det var selvfølgelig det forventelige svar, men jeg synes måske på en eller anden måde, at mini-

steren som transport- og energiminister jo godt i denne lukkede kreds over for Folketinget kunne sige, hvad det er, ministeren som minister i indspillet til resten af regeringen har lagt vægt på som energiområdets bidrag til nedbringelse af CO₂-udslippet frem til 2012 uden for det kvotebelagte område. Hvad har ministeren lagt i kurven som indenlandske initiativer? Ministeren må jo have lagt noget i kurven. Ministeren må jo også på en eller anden måde have regnet med, at der kommer noget ud af de her energistrategiforhandlinger.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det vil fremgå af miljøministerens oplæg. Jeg er jo ikke i tvivl om, at hr. Torben Hansen godt ved, at miljøministerens oplæg er regeringens oplæg.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil starte med at sige til transport- og energiministeren, at jeg synes, det er meget rosværdigt, at ministeren har været i stand til at modstå den meget aktive lobbyisme, som landbruget og andre, der har økonomiske interesser i første generationsbiomasse, har udvist for at forsøge at blive gunstigere stillet, end markedet skulle gøre. Det synes jeg er meget godt og rosværdigt. Jeg synes også, det er fint, at ministeren har været i stand til at modstå pres fra EU, når dette pres er åbenlyst ufornuftigt og ubegrundet. Så det var to gode ting.

Så er det tredje et spørgsmål, jeg vil stille ministeren. Hvis vi nu er enige om, at vi trods alt nok har en målsætning om, at vi vil nedbringe Danmarks afhængighed af det fossile brændstof, ville det så ikke være en god idé at have en sigtelinje, der handlede om, at i 2025 skulle vores olieforbrug være reduceret til halvdelen og vores CO₂-udslip også skulle være reduceret til halvdelen?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Tak for de pæne ord. Vi er jo tilbage til diskussionen om pejlemærker og målsætninger. Jeg kan i hvert fald her komme med et præcist bud på en målsætning næsten 20 år frem, som hr. Per Clausen beder om, og det er jo årsagen til, at jeg netop mener, at målsætninger vil være forkerte. Man kan komme med nogle pejlemærker om,

hvad man gerne vil i den retning. Om det så skal være hr. Per Clausens tal eller andre tal, er jo det, forligskredsen må finde frem til. Men det er pejlemærker, vi er nødt til at gå efter, det er den vej, vi vil, eller hvad man nu vil kalde det. Det er vejledende målsætninger, eller om man nu kan kalde det vejledende pejlemærker.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

I virkeligheden er jeg jo lidt ligeglad med, hvad der kommer til at stå i forligsteksten, om det kommer til at hedde pejlemærker eller målsætninger. Jeg er lidt mere interesseret i, hvad ministeren mener på den indholdsmæssige side, for det kommer nok også til at få noget betydning. Der vil jeg bare sige til ministeren, at når nu de her eksperter på området sammen med Folketingets Energiudvalg er nået frem til, at det både økonomisk og teknisk er realiserbart at reducere vores olieforbrug til halvdelen og reducere vores CO₂-forbrug til halvdelen, er ministeren så ikke enig med mig i, at det ville være godt at have det som et pejlemærke? Så kunne man arbejde hen imod det, og så er der alligevel ikke nogen om 19 år, der vil komme og skælde ud på den nuværende transport- og energiminister, hvis man ikke rammer tallet helt præcist.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg er enig i, at de partier, som vil indgå i forliget, vil diskutere, hvad vi skal gå efter, når vi sætter tal på. Men de vil også have den indstilling, at vi ikke kan lægge os fast 19 år frem. Vi kan afstikke nogle retningslinjer, eller hvad vi nu bliver enige om at kalde det, og det ville være helt utidigt, hvis jeg bandt mig fast på det nu, når jeg skal til at forhandle med alle Folketingets partier minus Enhedslisten.

Formanden:

Tak til transport- og energiministeren. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører i anden runde.

Kl. 12.40

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt fortsætte lidt med biobrændstofferne. Det er jo ikke, fordi det er det eneste, der er vigtigt i energipolitik, men det er vigtigt. Som jeg sagde før, så har Danmarks statsminister sagt ja til den topmødeklæring, der kom i marts,

hvori der står, at EU vil overveje en målsætning på 8 pct. på biobrændstoffer i 2015. Det har man altså sagt ja til, og det går jeg jo selvfølgelig ud fra man har sagt ja til, fordi man mener, at det er vigtigt.

Nu siger ministeren så, at regeringen nu har afsat 200 mio. kr. til den videre udvikling af andengenerationsbiobrændstoffer, men han vil ikke, i hvert tilfælde ikke endnu, være med til at sige, at vi også skal træffe en politisk beslutning om, at vi rent faktisk vil have biobrændstoffer ind på markedet. Og det er jo det, der er det helt afgørende problem i det her.

Jeg tror bestemt, vi kan få meget ud af den forsknings-, udviklings- og demonstrationsindsats. Der er store perspektiver i den. Men hvis vi skal have produkterne ud på markedet, så kræver det faktisk en politisk beslutning. Der er ikke noget, der peger på, at de her produkter kommer ud på markedet af sig selv, heller ikke, selv om merprisen i dag er yderst beskedent. Den er jo meget beskedent.

Altså, hvis vi f.eks. besluttede at tilsætte 2 pct. biobrændstoffer til benzin og diesel, så ville merprisen, og jeg vil tillade mig at sige maks., være 4-5 kr. for en hel tankfuld, altså 50 liter. Det er jo en merpris, som er så lille for den enkelte bilist, at den er meget mindre, end den forskel der er, om man tanker om tirsdagen eller søndagen. Der er forskellen meget større.

Så hvad er det for nogle virkemidler, ministeren havde tænkt sig at anvende, hvis han ikke vil tage en forhandling med oliebranchen og sige, at vi ønsker, at det her rent faktisk skal i tankene? Hvordan vil ministeren få det her ud på markedet, hvad enten det er første eller anden generation? Og hvad er det så i øvrigt for en strategi, ministeren har med at adskille første og anden generation? Sådan som ministeren udtaler sig, må han jo på en eller anden måde have en klar overvejelse om, at der skal være en adskillelse mellem første og anden generation. Hvordan vil han sikre det ude på markedet og rent faktisk i tankanlæggen? Det synes jeg er vigtigt at få belyst.

Nu håber jeg så, at ministeren ikke bare vil spise mig af med at sige, at der sidder en arbejdsgruppe, som kommer med et udspil her til sommer. Jeg synes, det er vigtigt at få denne diskussion. Jeg har sagt det mange gange, og jeg vil godt sige det igen: Jeg mener, at det vigtige ved at få det ud på markedet nu er, at man sætter skub i udviklingen, også af andengenerationsbiobrændstofferne, og dermed også gør private

investorer mere interesserede i det, plus at man får ikke et stort, men dog et bidrag til at nedsætte CO₂-udslippet fra transportsektoren også med førstegenerationsbiobrændstofferne.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører her i anden runde.

Martin Lidegaard (RV):

Det skal være ganske kort. Jeg har siddet og regnet lidt på det. Det er sådan en slags service-meddelelse til Venstres ordfører, til Dansk Folkepartis ordfører, der spurgte, hvad det egentlig ville koste at gennemføre, kan man sige, udbygningen af vindanlæg i Danmark, og hvem der skulle betale.

Nu hørte vi lige, hvad det ville koste med hensyn til biobrændstoffer; det vil koste nogle få kroner pr. tank. Jeg har siddet og regnet på, at hvis vi for en ganske almindelig familie med et forbrug på 4.000 kWh om året sagde, at vi vil have 100 pct. vindenergi, og vi ser, hvordan prisen var på det sidste udbud lavet på hav, så vil det betyde en merpris for hr. og fru Danmark på ca. 300 kr. eller godt 20 kr. om måneden på elregningen. Bare som en tanke.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det her er til fru Anne Grete Holmsgaard, som jo stillede et spørgsmål til mig.

Vi er jo enige om, at biobrændsel til transport bliver en faktor fremover, og EU vil jo så i løbet af i år, og, som jeg sagde, måske frem til foråret eller begyndelsen af 2007 prøve at komme frem til, hvordan vi kommer over i den proces, og det lytter vi selvfølgelig meget til.

Regeringen vil meget gerne have biobrændstoffer ind på markedet, men vi mener, at det må være spillerne på markedet, der skal komme med det, når vi taler førstegenerationsteknologi. Vi ved jo, at det allerede er på markedet både i Sverige og Tyskland. Vi ved endda, at det også produceres i Danmark – jeg sagde, at det var den samme diskussion, vi havde i Folketingets Energiudvalg, endda på et åbent udvalgs møde – og hvis der er virksomheder, det må så fortrinsvis være benzinselskaber, der mener, der er et marked, så vil de jo komme ind på det.

Jeg bliver ikke – og det gentager jeg – overrasket, hvis der inden for få måneder vil være ben-

zinselskaber, der siger: Vi lytter meget til, hvad politikerne siger, vi ser meget i avisen, hvad der sker, vi ser også, at det måske kun drejer sig om en forskel på 18-19 øre med 5 pct. iblandet pr. liter. Og så er jeg overbevist om, at nogle vil gå ind på markedet, og det synes jeg ikke vi symbolsk politikere skal blande os i.

Kl. 12.45

Det, vi skal blande os i, er anden generation, hvor vi jo er enige om, at det drejer sig om affaldsprodukter både fra landbrug og fra andre ting, altså organiske produkter af forskellig slags. Og det har jeg ikke hørt nogen være uenige i, nemlig at det er det, der er fremtiden. Jeg gentager også, hvad jeg sagde i Energiudvalget, da jeg blev minister for 16 måneder siden, dengang sagde jeg 15, hvor man sagde, at der kunne gå 6, 8, 10 år til.

Jeg har hørt folk, der arbejder i branchen, også folk i enzybranchen, hvor vi jo er førende, sige, at det måske sker inden år 2010. Så er vi jo altså pludselig meget tættere på. Og der er det da fint, hvis vi har en førstegenerationsløsning, fordi markedet finder, at der er plads til det, ellers må det være anden generation, der er det rigtige. Det er det, regeringen gerne har villet sætte skub i ved at finde de 200 mio. kr. og håbe på, at det bliver til mere, hvilket jeg er ret sikker på at det bliver – måske bliver det til 400 mio. kr., så vi får den overgangsfase mellem forskning over demonstration til marked. Og det sker så inden for en periode, som jeg ikke kan beskrive som andet end på mellem 3 og 4 år, sådan som mine forventninger ser ud.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu er det alligevel blevet sådan, at noget af det, transport- og energiministeren siger i den her sag bekymrer mig en lille smule. For jeg synes jo, at det må være meget vigtigt, hvis man har en idé om, at man ønsker at sikre, at der bliver en større uafhængighed af de fossile brændstoffer, at man så også har en konkret idé og vilje til at tage nogle initiativer, der sikrer, at de nye produkter kommer ind på markedet.

Jeg synes faktisk, at jeg også mangler en forklaring på, hvordan ministeren vil sikre, at man får andengenerationsbiomasse gjort attraktiv i en situation, hvor alle jo siger, at der med det, ministeren indtil nu har skaffet, ikke engang er penge til demonstrationsprojekter.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Demonstrationsprojekterne skal jo tage over, når forskningen er ved at være så langt fremme, at det giver mening at tage over. Det har jeg forstået på forskerne at den ikke er endnu, men at det vil den være inden for et eller andet tidsrum, som jeg ikke kan vurdere.

Jeg vil sige, at jeg undrer mig måske ikke over det første spørgsmål, hr. Per Clausen stiller, for det er jo noget om, hvorvidt regeringen efter bedste planøkonomiske forudsætninger skal bestemme, hvad tingene skal være, altså skal prisen på 1 l benzin være så og så høj, skal jeg som energiminister bestemme det? Selvfølgelig skal jeg ikke det. Når jeg kører mellem Vejle og København, så ser jeg prisforskelle, som fru Anne Grete Holmsgaard helt rigtigt har sagt, på helt op til 1 kr. Derfor vil der da være rigelig plads til, at noget koster måske 18 øre mere literen, hvis det er første generation. Så må markedet jo præstere det, det kan ikke være anderledes, hvis man tror på markedsøkonomi i stedet for planøkonomi.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu svarede ministeren på noget andet end det, jeg spurgte om, men det kan jo være min fejl, fordi jeg udtrykte mig uklart.

Jeg fører sådan set i andet regi forhandlinger med en konservativ minister, hvor jeg bruger meget energi på at forklare, at vi ikke har brug for et vandpoliti til at kontrollere prisen på vand, men sådan er det jo op og ned med den slags.

Jeg vil vende tilbage til det, den her sag drejer sig om. Skal jeg forstå ministerens sidste udsagn sådan, at når de her projekter forskningsmæssigt er modnet, så er ministeren ikke bare viden om det, men også villig til at afsætte flere penge til demonstrationsprojekter?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Foreløbig har vi jo præsteret det flotte allerede nu at komme med 200 mio. kr. over en 4-årig periode, og vi forventer, at interessenter på markedet – og det kan være mange – vil komme med mindst det tilsvarende beløb. Derudover har vi

jo altså, som det er sagt før, ganske mange penge, som vi bruger på energiforskning i øvrigt. Og allersidst er der de 3 gange 20 mio. kr., som vi også har afsat i forbindelse med dette års finanslov. Så der er mange penge til forskning, og de bliver brugt.

Jeg må sige, at selv om man måske ser visse differencer i udlægningen i pressen i dag, så er mit overordnede indtryk bestemt, at man også i forskermiljøer har været meget tilfreds med det udspil om de 200 mio. kr., som regeringen er kommet med.

Kl. 12.50

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ministeren siger, at markedet må klare det selv. Hvis markedet skal klare det selv, så skal man jo gøre en øvelse, som er den modsatte af den, vi gjorde, da vi fik den blyfri benzin ind på markedet, og da vi fik den diesel ind, som har lavt svovlindhold, for da lovgav vi nemlig begge gange.

Der er altså ikke rigtig nogen erfaring med, at markedet klarer det her selv. Det, der er det negative ved at sige, at markedet klarer det her selv, er, at vi jo rent faktisk ikke får gjort noget ved udslippet af CO₂ i transportsektoren. Det vil sige, at vi mister nogle point hvert eneste år, frem til at markedet måske på et eller andet tidspunkt på den anden side af 2010 selv kan komme bare lidt i omdrejninger.

Så mine spørgsmål til ministeren er: Er ministeren ikke bekymret over det, når han kan se den hast, hvormed drivhusgasudslippet fra transportsektoren stiger? Og hvordan vil ministeren så hive det hjem igen, som man ikke får hevet ind ved at begynde at sige, at man vil have nogle procent biobrændstoffer i diesel og benzin allerede nu?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg bliver nødt til at gentage mig selv, men det er også, fordi spørgsmålene ligner hinanden.

Man skal ikke indgå væddemål fra Folketingets talerstol, men jeg er sikker på, at inden for tre måneder har vi førstegenerationsbiobrændstoffer på markedet, og det vil glæde mig meget, for så har regeringens politik om at tro på markedskræfterne virket. Og det er det, vi tror på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan da godt forestille mig, at ministeren har ret i, at der er et par tankstationer, der har det, men det er jo ikke det, vi snakker om. Hvis det skal rykke, så skal det jo være sådan, at brændstofferne findes på stort set alle tankstationer. Og den enkle måde er jo den, hvor man tilsætter et par procenter, fordi det ikke kræver nogen som helst omstilling af bilparken. Hvis man i stedet vælger f.eks. E85, hvor hovedparten er bioætanol – altså 85 pct. bioætanol blandet i benzinen – så er det jo kun ganske få biler, der kan køre på det.

Så jeg vil gerne igen spørge ministeren: Hvad er ministerens svar til at få gjort noget ved at få nedsat drivhusgasudslippet fra transportsektoren nu, så vi ikke bare skubber en større og større pukkel foran os, som jo også giver et større og større problem, fordi vi skal foretage hele besparelsen på drivhusgasudslippet i energisektoren og de store virksomheder, hvis vi ikke gør noget ved transportsektoren, som fylder mere og mere i landskabet, hvis vi ser på det samlede udslip af drivhusgasser?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Fru Anne Grete Holmsgaard og jeg er vel enige om, at almindelige biler kan tage op til 5 pct. biobrændstof eller deromkring i en almindelig liter benzin. Det kan være fra 2 pct. til 5 pct. Og jeg kan altså ikke andet end gentage mig selv, for det er det samme spørgsmål, jeg får, nemlig at jeg er overbevist om, at markedet vil klare det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere meddelt vil afstemningen om de forslag til vedtagelse, der er fremsat af hr. Lars Christian Lilleholt, hr. Kim Mortensen, fru Tina Petersen, fru Charlotte Dyremose, hr. Martin Lidegaard, fru Anne Grete Holmsgaard og hr. Per Clausen blive foretaget tirsdag den 23. maj 2006.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en støttepulje til etablering af madordninger på skoler og i daginstitutioner.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 21/3 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne slå fast med det samme her under indledningen til debatten, at regeringen er enig med forslagsstillerne i at gøre en markant indsats for at fremme en sund livsstil blandt børn og unge. Forslaget drejer sig jo så om at pålægge regeringen at oprette en egentlig støttepulje til etablering af madordninger med sund og økologisk mad på skoler og daginstitutioner, hvor man altså vil afsætte 120 mio. kr. hvert år i 5 år primært anvendt til madordninger i institutioner for børn, men også så man kan give støtte til projekter på tværs af flere institutioner og til faglig støtte af madordninger, samt til overordnede og tværgående initiativer som f.eks. kogebooger, undervisningsmaterialer og afvikling af kurser.

Kl. 12.55

Mange af dem synes vi egentlig er positive og rigtige tiltag, men det er også vigtigt for mig at slå fast, at det er regeringens opfattelse, at det primære ansvar for børnenes mad og sundhed bør være forankret hos forældrene. Men naturligvis har vi politisk en forpligtelse til at støtte op om det ansvar, forældrene har, og gøre det lettere for forældrene at løfte ansvaret ved at skabe nogle gode rammer for at gøre det. Og det er der jo flere af de tiltag, der peges på i beslutningsforslaget, som er velegnede til. Så regeringen anerkender de gode intentioner og er også enig med forslagsstillerne i, at sunde skolemadsordninger kan bidrage til at fremme sunde kostvaner blandt børn og unge.

Derfor ser jeg også gerne som familie- og forbrugerminister, at der overalt i skoler og daginstitutioner bliver udviklet gode madordninger. Det er så regeringens holdning, at en statslig indsats for at fremme sunde kostvaner i skoler og børneinstitutioner primært skal bestå af, at vi tilbyder rådgivning og faglig assistance i forbin-